

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 24

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 57

25 stycznia 2014

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2014/C 24/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 15 z 18.1.2014.....

1

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2014/C 24/02

Sprawa C-523/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundessozialgericht (Niemcy) w dniu 3 października 2013 r. — Walter Larcher przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd .....

2

2014/C 24/03

Sprawa C-548/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 24 października 2013 r. — Caixabank S.A. przeciwko Franciscowi Javierowi Brenesowi Jiménezowi i Andrei Jiménez Jiménez .....

2

2014/C 24/04

Sprawa C-549/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekammer Arnsberg (Niemcy) w dniu 22 października 2013 r. — Bundesdruckerei GmbH przeciwko Stadt Dortmund .....

3

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2014/C 24/05	Sprawa C-552/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo nº 6 de Bilbao (Hiszpania) w dniu 25 października 2013 r. — Grupo Hospitalario Quirón S.A. przeciwko Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco	3
2014/C 24/06	Sprawa C-556/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 28 października 2013 r. — UAB Litaksa przeciwko BTA Insurance Company SE	3
2014/C 24/07	Sprawa C-560/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 30 października 2013 r. — Finanzamt Ulm przeciwko Ingeborg Wagner-Raith jako następcy prawnemu zmarłej Marii Schweier	4
2014/C 24/08	Sprawa C-563/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 30 października 2013 r. — UPC DTH Sàrl przeciwko Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke	4
2014/C 24/09	Sprawa C-570/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 6 listopada 2013 r. — Karoline Gruber	5
2014/C 24/10	Sprawa C-571/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 7 listopada 2013 r. — Annegret Weitekämper-Krug przeciwko NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts	6
2014/C 24/11	Sprawa C-572/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 8 listopada 2013 r. — Hewlett-Packard Belgium SPRL przeciwko Reprobel SCRL	6
2014/C 24/12	Sprawa C-576/13: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii	7
2014/C 24/13	Sprawa C-578/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Kiel (Niemcy) w dniu 15 listopada 2013 r. — Hans-Jürgen Kickler i in. przeciwko Republice Greckiej	7
2014/C 24/14	Sprawa C-579/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 15 listopada 2013 r. — P przeciwko Commissie Sociale Zekerheid Breda i S przeciwko College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen	8
2014/C 24/15	Sprawa C-581/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-448/11 Golden Balls Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 listopada 2013 r. przez Intra-Press	8
2014/C 24/16	Sprawa C-582/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-437/11 Golden Balls Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 listopada 2013 r. przez Intra-Press	9
2014/C 24/17	Sprawa C-583/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 6 września 2013 r. w sprawach połączonych T-289/11, T-290-11 i T-521/11, Deutsche Bahn AG i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 15 listopada 2013 r. przez Deutsche Bahn AG i in.	9
2014/C 24/18	Sprawa C-588/13 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 9 września 2013 r. w sprawie T-430/11, Telefónica przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 listopada 2013 r. przez Telefónica S.A.	10

2014/C 24/19	Sprawa C-590/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 20 listopada 2013 r. — Idexx Laboratoires Italia srl przeciwko Agenzia delle Entrate	10
2014/C 24/20	Sprawa C-591/13: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec	11
2014/C 24/21	Sprawa C-598/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Suceava (Rumunia) w dniu 22 listopada 2013 r. — Casa Județeană de Pensii Botoșani przeciwko Polixeni Guletsou	11
2014/C 24/22	Sprawa C-599/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 22 listopada 2013 r. — Vereniging Somalische Amsterdam en Omgeving (Somvao), inny uczestnik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	12
2014/C 24/23	Sprawa C-603/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-462/07, Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA i Galp Energia, SGPS, SA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 22 listopada 2013 r. przez Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA i Galp Energia, SGPS, SA	12
2014/C 24/24	Sprawa C-604/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-386/10, Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 25 listopada 2013 r. przez Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG	13
2014/C 24/25	Sprawa C-608/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-497/07 CEPSA przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 listopada 2013 r. przez Compañía Española de Petróleos (CEPSA), S.A.	13
2014/C 24/26	Sprawa C-614/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-378/10 Masco Corp. i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe, Hansgrohe BV, Hansgrohe, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium i Hüppe BV	14
2014/C 24/27	Sprawa C-616/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-495/07 PROAS przeciwko Komisji, wniesione w dniu w dniu 27 listopada 2013 r. przez Productos Asfálticos (PROAS), SA	15
2014/C 24/28	Sprawa C-617/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-496/07 Repsol Lubricantes y Especialidades i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu w dniu 27 listopada 2013 r. przez Repsol Lubricantes y Especialidades.....	16
2014/C 24/29	Sprawa C-622/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-320/10 Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Castel Frères SAS	16

Sąd

2014/C 24/30	Sprawa T-394/10: Wyrok Sądu z dnia 5 grudnia 2013 r. — Grebenshikova przeciwko OHIM — Volvo Trademark (SOLVO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SOLVO — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy VOLVO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	18
--------------	--	----

2014/C 24/31	Sprawa T-107/11 P: Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2013 r. — ETF przeciwko Schuerings (Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Umowa na czas nieokreślony — Decyzja o rozwiązaniu — Właściwość Sądu do spraw Służby Publicznej — Artykuły 2 i 47 WZiP — Obowiązek staranności — Pojęcie interesu służby — Zakaz orzekania ultra petita — Prawo do obrony)	18
2014/C 24/32	Sprawa T-108/11 P: Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2013 r. — ETF przeciwko Michel (Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego — Umowa na czas nieokreślony — Decyzja o rozwiązaniu — Właściwość Sądu do spraw Służby Publicznej — Artykuły 2 i 47 WZiP — Obowiązek staranności — Pojęcie interesu służby — Zakaz orzekania ultra petita — Prawo do obrony)	19
2014/C 24/33	Sprawa T-573/11: Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2013 r. — JAS przeciwko Komisji (Unia celna — Przywóz spodni dżinsowych — Oszustwo — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Artykuł 13 rozporządzenia (EWG) nr 1430/79 — Artykuł 239 kodeksu celnego — Wniosek o umorzenie należności celnych przywozowych — Zaistnienie szczególnej sytuacji — Klauzula słuszności — Decyzja Komisji)	19
2014/C 24/34	Sprawa T-4/12: Wyrok Sądu z dnia 5 grudnia 2013 r. — Olive Line International przeciwko OHIM — Carapelli Firenze (Maestro de Oliva) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Graficzny znak towarowy Maestro de Oliva — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy MAESTRO — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	20
2014/C 24/35	Sprawa T-361/12: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2013 r. — Premiere Polish przeciwko OHIM — Donau Kanol (ECOFORCE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ECOFORCE — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy ECO FORTE — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	20
2014/C 24/36	Sprawa T-428/12: Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2013 r. — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria przeciwko OHIM (VALORES DE FUTURO) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VALORES DE FUTURO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	20
2014/C 24/37	Sprawa T-483/13: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 27 listopada 2013 r. — Oikonomopoulos przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dochodzenie prowadzone przez OLAF — Skarga o odszkodowanie — Szkoda finansowa i krzywda poniesiona rzekomo przez skarżącego — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Niedopuszczalność — Brak pilnego charakteru)	21
2014/C 24/38	Sprawa T-529/13: Skarga wniesiona w dniu 27 września 2013 r. — Izsák i Dabis przeciwko Komisji	21
2014/C 24/39	Sprawa T-554/13: Skarga wniesiona w dniu 16 października 2013 r. — Węgry przeciwko Komisji	22
2014/C 24/40	Sprawa T-558/13: Skarga wniesiona w dniu 24 października 2013 r. — FSA przeciwko OHIM — Motokit Veículos e Acessórios (FSA K-FORCE)	23
2014/C 24/41	Sprawa T-559/13: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2013 r. — Giovanni Cosmetics przeciwko OHIM — Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI)	23
2014/C 24/42	Sprawa T-567/13: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2013 r. — Sharp przeciwko OHIM (BIG PAD)	24

2014/C 24/43	Sprawa T-568/13: Skarga wniesiona w dniu 28 października 2013 r. — Bimbo przeciwko OHIM — Cafe' do Brasil (KIMBO)	24
2014/C 24/44	Sprawa T-569/13: Skarga wniesiona w dniu 28 października 2013 r. — Bimbo przeciwko OHIM — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO Espresso Napoletano)	25
2014/C 24/45	Sprawa T-576/13: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2013 r. — Verus przeciwko OHIM — Joie International (MIRUS)	25
2014/C 24/46	Sprawa T-577/13: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2013 r. — Zehnder przeciwko OHIM — UAB „Amalva” (komfovent)	26
2014/C 24/47	Sprawa T-581/13: Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2013 r. — Royal County of Berkshire Polo Club przeciwko OHIM — Lifestyle Equities (Royal County of Berkshire POLO CLUB)	26
2014/C 24/48	Sprawa T-585/13: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2013 r. — H.P. Gauff Ingenieure przeciwko OHIM — Gauff (Gauff JBG Ingenieure)	27
2014/C 24/49	Sprawa T-586/13: Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2013 r. — H.P. Gauff Ingenieure przeciwko OHIM — Gauff (Gauff THE ENGINEERS WITH THE BROADER VIEW)	27
2014/C 24/50	Sprawa T-587/13: Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2013 r. — Schwerdt przeciwko OHIM — Iberamigo (cat&clean)	28
2014/C 24/51	Sprawa T-588/13: Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2013 r. — Deutsche Rockwool Mineralwoll przeciwko OHIM — A. Weber (JETROC)	28
2014/C 24/52	Sprawa T-592/13: Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2013 r. — Ratioparts-Ersatzteile przeciwko OHIM — Norwood Industries (NORTHWOOD professional forest equipment)	29
2014/C 24/53	Sprawa T-594/13: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2013 r. — Sanctuary Brands przeciwko OHIM — Richter International (TAILORBYRD)	29
2014/C 24/54	Sprawa T-597/13: Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2013 r. — Calida przeciwko OHIM — Quanzhou Green Garments (dadida)	30
2014/C 24/55	Sprawa T-598/13: Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2013 r. — Sanctuary Brands przeciwko OHIM — Richter International (TAILORBYRD)	30
2014/C 24/56	Sprawa T-601/13: Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2013 r. — Wilo przeciwko OHIM (Pioneering for You)	31
2014/C 24/57	Sprawa T-603/13: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2013 r. — Léon Van Parys przeciwko Komisji	31
2014/C 24/58	Sprawa T-604/13: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — Levi Strauss przeciwko OHIM — L&O Hunting Group (101)	32
2014/C 24/59	Sprawa T-605/13: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2013 r. — Alma — The Soul of Italian Wine przeciwko OHIM — Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)	32
2014/C 24/60	Sprawa T-608/13: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2013 r. — easyGroup IP Licensing przeciwko OHIM — TUI (easyAir-tours)	33

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2014/C 24/61	Sprawa T-609/13: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2013 r. — BlackRock przeciwko OHIM (SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY)	33
2014/C 24/62	Sprawa T-610/13: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2013 r. — Ecolab USA przeciwko OHIM (GREASECUTTER)	33
2014/C 24/63	Sprawa T-611/13: Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2013 r. — Australian Gold przeciwko OHIM — Effect Management & Holding (HOT)	34
2014/C 24/64	Sprawa T-615/13: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — AIC przeciwko OHIM — ACV Manufacturing (Wymienniki ciepła)	34
2014/C 24/65	Sprawa T-616/13: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — AIC przeciwko OHIM — ACV Manufacturing (Wkłady wymienników ciepła)	35
2014/C 24/66	Sprawa T-617/13: Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — AIC przeciwko OHIM — ACV Manufacturing (Wkłady wymienników ciepła)	35
2014/C 24/67	Sprawa T-619/13 P: Odwołanie wniesione w dniu 26 listopada 2013 r. przez Carlę Faitę od wyroku wydanego w dniu 16 września 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-92/11Faita przeciwko EKES	36
2014/C 24/68	Sprawa T-620/13: Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2013 r. — Marchi Industriale przeciwko ECHA	36
2014/C 24/69	Sprawa T-623/13: Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2013 r. — Unión de Almacenistas de Hierros de España przeciwko Komisji	37
2014/C 24/70	Sprawa T-644/13: Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2013 r. — Serco Belgium i in. przeciwko Komisji	37
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2014/C 24/71	Sprawa F-36/13: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 3 grudnia 2013 r. — CT przeciwko Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Umowa na czas nieokreślony — Rozwiązanie — Naruszenie powagi urzędu — Zerwanie więzi zaufania)	39
2014/C 24/72	Sprawa F-88/13: Skarga wniesiona w dniu 17 września 2013 r. — ZZ przeciwko REA	39
2014/C 24/73	Sprawa F-89/13: Skarga wniesiona w dniu 18 września 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji	39
2014/C 24/74	Sprawa F-90/13: Skarga wniesiona w dniu 18 września 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji	40
2014/C 24/75	Sprawa F-102/13: Skarga wniesiona w dniu 9 października 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji	40
2014/C 24/76	Sprawa F-107/13: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji	41
2014/C 24/77	Sprawa F-108/13: Skarga wniesiona w dniu 28 października 2013 r. — ZZ przeciwko Radzie	41
2014/C 24/78	Sprawa F-110/13: Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji	41

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

*(2014/C 24/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej**

Dz.U. C 15 z 18.1.2014.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 9 z 11.1.2014.

Dz.U. C 377 z 21.12.2013.

Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Dz.U. C 359 z 7.12.2013.

Dz.U. C 352 z 30.11.2013.

Dz.U. C 344 z 23.11.2013.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundessozialgericht (Niemcy) w dniu 3 października 2013 r. — Walter Larcher przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd

(Sprawa C-523/13)

(2014/C 24/02)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Bundessozialgericht

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Walter Larcher*Strona pozwana:* Deutsche Rentenversicherung Bayern Süd**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy zawarta w art. 39 ust. 2 WE (obecnie art. 45 ust. 2 TFUE), art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ zasada równości sprzeciwia się przepisowi krajowemu, zgodnie z którym dla uzyskania prawa do emerytury po okresie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy w okresie poprzedzającym przejście na emeryturę wymagane jest, aby ten okres zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy w okresie poprzedzającym przejście na emeryturę został ukończony zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa członkowskiego, a nie innego państwa członkowskiego?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, jakie wymogi zasada równego traktowania zawarta w art. 39 ust. 2 WE (obecnie art. 45 ust. 2 TFUE), art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 stawia wobec zrównania pozycji zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy w okresie poprzedzającym przejście na emeryturę ukończonego zgodnie z przepisami innego państwa członkowskiego jako przesłanki krajowego prawa do emerytury:
  - a) Czy wymagana jest analiza porównawcza ustawowych przesłanek instytucji zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy w okresie poprzedzającym przejście na emeryturę?
  - b) Czy wymagana jest analiza porównawcza ustawowych przesłanek instytucji zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy w okresie poprzedzającym przejście na emeryturę?

- c) Albo czy ustawowe przesłanki instytucji zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy w okresie poprzedzającym przejście na emeryturę muszą być ukształtowane identycznie w obu państwach członkowskich?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, Dz.U. L 149, s. 2

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena (Hiszpania) w dniu 24 października 2013 r. — Caixabank S.A. przeciwko Franciscowi Javierowi Brenesowi Jiménezowi i Andrei Jiménez Jiménez

(Sprawa C-548/13)

(2014/C 24/03)

*Język postępowania: hiszpański***Sąd odsyłający**

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 2 de Marchena

Strony w postępowaniu głównym*Strona skarżąca:* Caixabank SA*Strona pozwana:* Francisco Javier Brenes Jiménez i Andrea Jiménez Jiménez**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy zgodnie z dyrektywą Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a w szczególności z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, oraz celem zagwarantowania ochrony konsumentów i użytkowników zgodnie z zasadami równości i skuteczności, w przypadku gdy sąd krajowy uzna, że dany warunek umowny dotyczący odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej jest nieuczciwy, musi on stwierdzić nieważność tego warunku i uznać, że nie jest on wiążący, czy też wręcz przeciwnie, musi miarkować wysokość odsetek za zwłokę, nakazując podmiotowi prowadzącemu egzekucję lub pożyczkodawcy przeliczenie tych odsetek?

2) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. nie oznacza niczego innego, jak ograniczenia ochrony interesów konsumenta, nakładając w sposób dorozumiany na sąd krajowy obowiązek miarkowania wysokości odsetek za zwłokę wynikających z warunku umownego, który został uznany za nieuczciwy, poprzez przeliczenie przewidzianych w umowie odsetek i utrzymanie w mocy nieuczciwego warunku, zamiast stwierdzenia nieważności takiego warunku i uznania, że nie jest on wiążący dla konsumenta?

3) Czy drugi przepis przejściowy ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r. narusza dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, w szczególności zaś jej art. 6 ust. 1, stojąc na przeszkodzie stosowaniu zasad równoważności i skuteczności w dziedzinie ochrony konsumentów oraz powodując uniknięcie zastosowania sankcji nieważności oraz braku związania nieuczciwymi warunkami umownymi w zakresie naliczania odsetek za zwłokę w umowach pożyczki hipotecznej zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy 1/2013 z dnia 14 maja 2013 r.?

(¹) Dz.U. L 95, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vergabekammer Arnsberg (Niemcy) w dniu 22 października 2013 r. — Bundesdruckerei GmbH przeciwko Stadt Dortmund

(Sprawa C-549/13)

(2014/C 24/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Vergabekammer Arnsberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesdruckerei GmbH

Strona pozwana: Stadt Dortmund

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 56 TFUE i art. 3 ust. 1 dyrektywy 96/71/WE (¹) sprzeciwiają się przepisowi krajowemu lub warunkowi udzielenia zamówienia publicznego podmiotu zamawiającego, na skutek którego oferent, który chce otrzymać ogłoszone zamówienie publiczne, (1.) musi się zobowiązać wobec personelu zatrudnionego do wykonania zamówienia do zapłaty określonego w przepisie prawa wynagrodzenia wynikającego z układu zbiorowego lub minimalnego wynagrodzenia, oraz (2.) musi nałożyć takie samo zobowiązanie na zatrudnionego lub przewidywanego podwykonawcę i przedłożyć zamawiającemu odpowiednie oświadczenie podwykonawcy co do zobowiązania, jeżeli (a)

przepis prawa przewiduje takie zobowiązanie tylko w odniesieniu do udzielania zamówień publicznych, a nie do udzielania zamówień prywatnych, oraz (b) podwykonawca ma siedzibę w innym państwie członkowskim Unii, a jego pracownicy pracują przy wykonywaniu świadczeń będących przedmiotem zamówienia wyłącznie w swoim kraju ojczystym?

(¹) Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, Dz.U. z 1997 r., L 18, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Bilbao (Hiszpania) w dniu 25 października 2013 r. — Grupo Hospitalario Quirón S.A. przeciwko Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco

(Sprawa C-552/13)

(2014/C 24/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 6 de Bilbao

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grupo Hospitalario Quirón S.A.

Strona pozwana: Departamento de Sanidad del Gobierno Vasco

Dalsza strona pozwana: Instituto de Religiosas Siervas de Jesús de la Caridad

Pytanie prejudycjalne

Czy jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, aby w umowach w sprawie zamówień publicznych na świadczenie usług opieki zdrowotnej zawarty był wymóg, by usługi opieki zdrowotnej będące przedmiotem takich umów były świadczone WYŁĄCZNIE we wskazanym mieście, które może nie być miejscem zamieszkania pacjentów?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa) w dniu 28 października 2013 r. — UAB Litaksa przeciwko BTA Insurance Company SE

(Sprawa C-556/13)

(2014/C 24/06)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: UAB Litaksa

Druga strona postępowania: BTA Insurance Company SE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 dyrektywy 90/232/EWG⁽¹⁾, zmieniony przez art. 4 dyrektywy 2005/14/WE⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że strony umowy ubezpieczenia nie mogą wprowadzić do takiej umowy ograniczenia terytorialnego ochrony ubezpieczeniowej osoby ubezpieczonej (stosować różnych składek ubezpieczeniowych w zależności od terytorium, na jakim pojazd jest użytkowany — tj. w zależności od tego, czy chodzi o użytkowanie na całym terytorium Unii Europejskiej, czy tylko w Republice Litewskiej), mimo że nie dochodzi w ten sposób do jakiegokolwiek ograniczania zakresu ochrony osób poszkodowanych w wypadkach, a innymi słowy — zdefiniować użytkowania pojazdu poza Republiką Litewską, w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, jako czynnika zwiększającego ryzyko ubezpieczeniowe uzasadniające konieczność zapłaty dodatkowej składki ubezpieczeniowej?
- 2) Czy zasadę swobodnego przepływu osób i pojazdów na całym obszarze Unii Europejskiej oraz ogólną zasadę równości (niedyskryminacji) obowiązującą w prawie Unii należy interpretować w ten sposób, że do naruszenia tych zasad przez strony wskazanej wyżej umowy ubezpieczenia dochodzi w sytuacji, gdy ryzyko ubezpieczeniowe zostaje powiązane z terytorium, na jakim użytkowany jest pojazd?

(¹) Trzecia dyrektywa Rady z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, s. 33, wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 6, t. 1, s. 249)

(²) Dyrektywa 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. zmieniająca dyrektywy Rady 72/166/EWG, 84/5/EWG, 88/357/EWG i 90/232/EWG oraz dyrektywę 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 149, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 30 października 2013 r. — Finanzamt Ulm przeciwko Ingeborg Wagner-Raith jako następcy prawnemu zmarłej Marii Schweier

(Sprawa C-560/13)

(2014/C 24/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca rewizję: Finanzamt Ulm

Strona skarżąca i druga strona postępowania rewizyjnego: Ingeborg Wagner-Raith jako następcą prawnym zmarłej Marii Schweier

Inny uczestnik: Bundesministerium der Finanzen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy swoboda przepływu kapitału w art. 73b TWE (od dnia 1 maja 1999 r. art. 56 WE)⁽¹⁾ nie sprzeciwia się przepisowi krajowemu (w niniejszej sprawie § 18 ust. 3 AuslInvestmG), który przewiduje, że w odniesieniu do krajowych uczestników zagranicznych funduszy inwestycyjnych dodatkowo do wypłat z tytułu jednostek uczestnictwa należy doliczyć na określonych warunkach fikcyjne dochody w wysokości 90 % różnicy między pierwszą i ostatnią ceną odkupu danego roku, jednakże co najmniej 10 % ostatniej ceny odkupu (lub wartości giełdowej lub rynkowej), zaś nie przewiduje tego wymogu przy uczestnictwie w funduszach inwestycyjnych w państwach trzecich z tego względu, że od dnia 31 grudnia 1993 r. ze świadczeniem usług finansowych związana jest zasadniczo niezmieniona regulacja w rozumieniu uregulowania dotyczącego ochrony istniejącego stanu przewidzianego w art. 73c ust. 1 TWE (od dnia 1 maja 1999 r. art. 57 ust. 1 WE)⁽²⁾?

W przypadku nieudzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy uczestnictwo w takim funduszu inwestycyjnym z siedzibą w państwie trzecim stanowi inwestycję bezpośrednią w rozumieniu art. 73c ust. 1 TWE (od dnia 1 maja 1999 r. art. 57 ust. 1 WE), czy też odpowiedź na to pytanie jest zależna od tego, czy uczestnictwo umożliwia inwestorowi, na mocy przepisów prawa krajowego państwa siedziby funduszu inwestycyjnego lub z innego tytułu, rzeczywisty udział w zarządzaniu funduszem lub sprawowanie nad nim kontroli?

(¹) Artykuł 63 TFUE

(²) Artykuł 64 ust. 1 TFUE

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 30 października 2013 r. — UPC DTH Sàrl przeciwko Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Enlőke

(Sprawa C-563/13)

(2014/C 24/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UPC DTH Sàrl

Strona pozwana: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnöke

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 lit. c) dyrektywy ramowej, to znaczy dyrektywy 2002/21/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, zmienionej przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE⁽²⁾ z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że jako usługę łączności elektronicznej należy uznać usługę, poprzez którą usługodawca gwarantuje za wynagrodzeniem warunkowy dostęp do pakietu programów, obejmującego jednocześnie usługi programów radiowych i telewizyjnych transmitowanych przez satelitę?
- 2) Czy Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, iż do usługi opisanej w pytaniu pierwszym znajduje zastosowanie zasada swobody świadczenia usług pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie, w jakim chodzi o usługę świadczoną z Luksemburga na terytorium Węgry?
- 3) Czy Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku usługi opisanej w pierwszym pytaniu państwo przeznaczenia, na który skierowana jest usługa, ma prawo ograniczenia świadczenia tego rodzaju usług poprzez postanowienie, że usługodawca ma obowiązek zarejestrować się w państwie członkowskim oraz że powinien mieć formę oddziału lub autonomicznej osoby prawnej, wymagając, aby taki rodzaj usług mógł być świadczony jedynie po wcześniejszym utworzeniu oddziału lub autonomicznej osoby prawnej?
- 4) Czy Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że postępowania administracyjne dotyczące usług opisanych w pierwszym pytaniu, niezależnie od państwa członkowskiego, w którym działa lub jest zarejestrowana spółka świadcząca usługę, powinny podlegać organowi administracyjnemu państwa członkowskiego właściwemu ze względu na miejsce świadczenia usługi?
- 5) Czy art. 2 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. (dyrektywy ramowej) należy interpretować w ten sposób, że usługę opisaną w pierwszym pytaniu należy zaklasyfikować jako usługę łączności elektronicznej, czy też usługę tę należy zaklasyfikować jako usługę warunkowego dostępu świadczoną z wykorzystaniem systemu dostępu warunkowego określonego w art. 2 ust. f) dyrektywy ramowej?
- 6) Na podstawie powyższego, czy właściwe przepisy należy interpretować w ten sposób, że usługodawca usługi opisanej

w pytaniu pierwszym powinien zostać zaklasyfikowany jako świadczący usługi łączności elektronicznej zgodnie z uregulowaniem wspólnotowym?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108, s. 33)
- ⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 337, s. 37).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 6
listopada 2013 r. — Karoline Gruber**

(Sprawa C-570/13)

(2014/C 24/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Karoline Gruber

Organ, którego aktu dotyczy postępowanie: Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten

Interwient: EMA Beratungs- und Handels GmbH

Inny uczestnik: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, w szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (zwana dalej „dyrektywą 2011/92”) ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 11, sprzeciwia się krajowej regulacji, zgodnie z którą decyzja ustalająca, iż określony projekt nie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, posiada moc wiążącą także względem sąsiadów, którzy nie byli stronami w poprzedzającym je postępowaniu ustalającym, także wówczas [Or. 2], gdy sąsiedzi w późniejszych postępowaniach o wydanie zezwolenia mają możliwość podnoszenia zarzutów przeciwko danemu przedsięwzięciu (co oznacza, że w ramach postępowania głównego mogą podnosić, że oddziaływania przedsięwzięcia zagrażają ich

życiu, zdrowiu lub własności lub też zarzucać, iż oddziaływanie te są dla nich z uwagi na zapach, hałas, drgania, emisję dymu lub pyłu albo też z innych powodów nadmiernie uciążliwe)?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy prawo Unii, a w szczególności dyrektywa 2011/92, w drodze jej bezpośredniego stosowania wymaga zaprzeczenia istnienia przedstawionej w pytaniu pierwszym mocy wiążącej?

(¹) Dz.U. L 26, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 7 listopada 2013 r. — Annegret Weitkämper-Krug przeciwko NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

(Sprawa C-571/13)

(2014/C 24/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca zażalenie: Annegret Weitkämper-Krug

Druga strona postępowania: NRW Bank, Anstalt des öffentlichen Rechts

Pytania prejudycjalne

Czy art. 27 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 (¹) z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. WE 2000, L 12, s. 1) należy interpretować w ten sposób, że sąd, przed który wytoczono powództwo później, który ma jurysdykcję wyłączną na podstawie art. 22 tego rozporządzenia, musi mimo to zawiesić postępowanie do chwili ostatecznego wyjaśnienia jurysdykcji sądu, przed który najpierw wytoczono powództwo, któremu nie przysługuje jurysdykcja wyłączna na podstawie art. 2 tego rozporządzenia?

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 8 listopada 2013 r. — Hewlett-Packard Belgium SPRL przeciwko Reprobel SCRL

(Sprawa C-572/13)

(2014/C 24/11)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hewlett-Packard Belgium SPRL

Strona pozwana: Reprobel SCRL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „godziwej rekompensaty” zastosowane w art. 5 ust. 2 lit. a) i art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE (¹) należy interpretować w różny sposób w zależności od tego, czy zwielokrotnianie na papierze lub podobnym nośniku przy użyciu dowolnej techniki fotograficznej lub innego procesu przynoszącego podobny skutek jest dokonywane przez jakiegokolwiek użytkownika czy też przez osobę fizyczną do prywatnego użytku i do celów ani bezpośrednio ani pośrednio handlowych? W razie odpowiedzi twierdzącej, na jakich kryteriach powinna być oparta ta różnica w wykładni?
- 2) Czy art. 5 ust. 2 lit. a) i art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, iż przepisy te zezwalają państwom członkowskim na określenie godziwej rekompensaty należnej podmiotom praw w formie:
  - 1) zryczałtowanego wynagrodzenia uiszczanego przez producenta, importera lub wewnątrzspółnotowego nabywcę urządzeń pozwalających na kopiowanie chronionych utworów, w związku z wprowadzeniem tych urządzeń do obrotu na terytorium krajowym, którego wysokość jest obliczana wyłącznie na podstawie prędkości, z jaką kopiarka może wykonywać określoną liczbę kopii na minutę, bez żadnego związku z ewentualnie poniesioną szkodą przez podmioty praw autorskich, oraz,
  - 2) proporcjonalnego wynagrodzenia, określanego jedynie w oparciu o iloczyn ceny jednostkowej i liczby wykonanych kopii, którego wysokość jest zróżnicowana w zależności od tego, czy dłużnik współpracował czy też nie przy poborze tego wynagrodzenia, do którego są zobowiązane osoby fizyczne lub prawne wykonujące kopie utworów lub, w określonych przypadkach, zamiast tych ostatnich, osoby, które udostępniają urządzenia kopiujące odpłatnie lub bezpłatnie osobom trzecim.

W przypadku przeczącej odpowiedzi na to pytanie, jakie są ważne i jednolite kryteria, którymi powinny się kierować państwa członkowskie, aby, zgodnie z prawem Unii, rekompensata mogła być uznana za godziwą i mogła być zachowana właściwa równowaga pomiędzy zainteresowanymi osobami?

- 3) Czy art. 5 ust. 2 lit. a) i art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, iż przepisy te zezwalają państwom członkowskim na przyznanie połowy godziwej rekompensaty należnej podmiotom praw autorskich wydawcom utworów stworzonych przez twórców, bez jakiegokolwiek obowiązku po stronie wydawców, aby umożliwili skorzystanie, choćby pośrednio, przez twórców z części rekompensaty, której zostali oni pozbawieni?
- 4) Czy art. 5 ust. 2 lit. a) i art. 5 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, iż przepisy te zezwalają państwom członkowskim na ustanowienie jednolitego systemu poboru godziwej rekompensaty należnej twórcom w formie ryczałtu i w wysokości zależnej od liczby wykonanych kopii, obejmującego w sposób dorozumiany, ale oczywisty, w pewnej części zwielokrotnianie partytur muzycznych oraz zwielokrotnianie naruszające prawa autorskie?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-576/13)

(2014/C 24/12)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae i S. Pardo Quintillán, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie zgodnie z art. 258 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, że ustanawiając ogólną zasadę zobowiązującą przedsiębiorstwa przeładunkowe działające w hiszpańskich portach użyteczności publicznej do udziału w SAGEP, a w każdym razie nie zezwalając im na zatrudnianie własnego personelu na rynku, czy to na stałe, czy to na czas określony, chyba że proponowani przez SAGEP pracownicy nie są odpowiedni lub są niewystarczający, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- obciążenie Królestwu Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem skierowanego przeciwko Królestwu Hiszpanii wniosku Komisji Europejskiej jest system wprowadzony na mocy Ley de Puertos del Estado y de la Marina Mercante (ustawy o portach państwowych i o marynarce handlowej) dla przedsiębiorstw przeładunkowych w zakresie polityki personalnej prowadzonej do celów świadczenia portowych usług przeładunku i składowania towarów.

Komisja uważa, że wskazany system, który zgodnie z ogólną zasadą zobowiązuje przedsiębiorstwa przeładunkowe działające w hiszpańskich portach użyteczności publicznej do udziału w Sociedad Anónima de Gestión de Estibadores Portuarios (spółce akcyjnej zarządzającej portowymi przedsiębiorstwami przeładunkowymi) lub SAGEP, a w każdym razie nie zezwala im na zatrudnianie własnego personelu na rynku, czy to na stałe, czy to na czas określony, chyba że proponowani przez SAGEP pracownicy nie są odpowiedni lub są niewystarczający, jest niezgodny ze zobowiązaniami ciążącymi na Królestwie Hiszpanii na mocy art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczącego swobody przedsiębiorczości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Kiel (Niemcy) w dniu 15 listopada 2013 r. — Hans-Jürgen Kickler i in. przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-578/13)

(2014/C 24/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Kiel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hans-Jürgen Kickler, Walter Wöhlk, Zahnärztekammer Schleswig-Holstein Versorgungswerk

Strona pozwana: Republika Grecka

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 rozporządzenia nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (¹) należy interpretować w ten sposób, że powództwo, w drodze którego nabywca obligacji państwowych podnosi przeciwko pozwanej roszczenia o zapłatę w formie roszczenia o wykonanie zobowiązania i roszczenia o zapłatę odszkodowania, należy rozumieć jako „sprawę cywilną i handlową” w rozumieniu art. 1 ust. 1 zdanie pierwsze tego rozporządzenia w wypadku, gdy nabywca nie przyjął złożonej przez pozwaną pod koniec lutego 2012 r. oferty zamiany, którą umożliwiła ustawa grecka nr 4050/2012 (Greek-Bondholder-Act)?

2) Czy w przypadku powództwa opartego w zasadzie na nieskuteczności względnie nieważności ww. Greek-Bondholder-Act mamy do czynienia z odpowiedzialnością państwa za działania i zaniechania podczas sprawowania władzy publicznej w rozumieniu art. 1 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia wymienionego w pierwszym pytaniu?

(¹) Rozporządzenie nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000, Dz.U. L 324, s.79

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 15 listopada 2013 r. — P przeciwko Commissie Sociale Zekerheid Breda i S przeciwko College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

(Sprawa C-579/13)

(2014/C 24/14)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: P

Druga strona postępowania: Commissie Sociale Zekerheid Breda

i

Strona wnosząca apelację: S

Druga strona postępowania: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amstelveen

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy cel i sens dyrektywy 2003/109/WE (¹), względnie art. 5 ust. 2 lub art. 11 ust. 11 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie jest z nimi zgodny obowiązek integracji społecznej nakładany na podstawie przepisów prawa krajowego na obywateli państw trzecich posiadających status rezydentów długoterminowych, którego niespełnienie skutkuje nałożeniem grzywny?
- 2) Czy dla treści odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, czy obowiązek integracji społecznej został nałożony zanim przyznany został status rezydenta długoterminowego?

(¹) Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. 2004, L 16, s. 44)

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-448/11 Golden Balls Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 listopada 2013 r. przez Intra-Press

(Sprawa C-581/13 P)

(2014/C 24/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Intra-Press (przedstawiciele: P. Péters, advocaat, T. de Haan, avocat, M. Laborde, avocate)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Golden Balls Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 września 2013 r. w sprawie T-448/11;

— przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi celem wydania przez niego wyroku w przedmiocie skargi wniesionej przez Intra Presse w oparciu o art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 (¹);

— zawieszenie rozstrzygnięcia o kosztach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z poniższych względów.

Po pierwsze Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 definiując właściwy krąg odbiorców, dokonując oceny stopnia koncepcyjnego podobieństwa pomiędzy znakami dodawszy wymóg „procesu intelektualnego w zakresie tłumaczenia” „rozpoczęcia od tłumaczenia” lub „wcześniejszego tłumaczenia” i nie uwzględniając renomy wcześniejszego znaku towarowego dla usług z klasy 41. Po drugie Sąd naruszył art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 nie przeprowadzając oceny całościowej i nie badając znaczenia renomy wcześniejszego znaku towarowego wnoszącego odwołanie, ani istnienia możliwego związku.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-437/11 Golden Balls Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 15 listopada 2013 r. przez Intra-Press

(Sprawa C-582/13 P)

(2014/C 24/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Intra-Press (przedstawiciel: P. Péters, advocaat, adwokaci T. de Haan i M. Laborde)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Golden Balls Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 września 2013 r. w sprawie T-437/11;
- przekazanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej celem wydania orzeczenia w przedmiocie skargi wniesionej przez Intra-Press na podstawie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾
- pozostawienie rozstrzygnięcia o kosztach do wydania wyroku co do istoty.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z uwagi na poniższe względy.

Po pierwsze, Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w ramach zdefiniowania właściwego kręgu odbiorców i oceny stopnia konceptualnego podobieństwa między znakami dodał wymóg „intelektualnego procesu tłumaczenia”, „rozpoczęcia od tłumaczenia” czy „wcześniejszego tłumaczenia”. Po drugie, Sąd naruszył art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ nie dokonał całościowej oceny, a także nie rozpatrzył znaczenia renomy należącego do wnoszącej odwołanie wcześniejszego znaku towarowego i nie zbadał ewentualnego istnienia związku między omawianymi znakami.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 6 września 2013 r. w sprawach połączonych T-289/11, T-290-11 i T-521/11, Deutsche Bahn AG i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 15 listopada 2013 r. przez Deutsche Bahn AG i in.

(Sprawa C-583/13 P)

(2014/C 24/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszące odwołanie: Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, DB Schenker Rail GmbH, DB Schenker Rail Deutschland AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (przedstawiciele: adwokaci W. Deselaers, E. Venot i J. Brückner)

Inni uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Hiszpanii, Rada Unii Europejskiej, Urząd Nadzoru EFTA

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 6 września 2013 r. w sprawach połączonych T-289/11, T-290/11 i T-521/11;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji: C(2011) 1774 z dnia 14 marca 2011 r., C(2011) 2365 z dnia 30 marca 2011 r. i C(2011) 5230 z dnia 14 lipca 2011 r., nakazujących zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 kontrole w spółce Deutsche Bahn AG i w jej wszystkich spółkach zależnych (sprawy COMP/39.678 i COMP/39.731);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie opierają je na czterech zarzutach:

Po pierwsze, Sąd błędnie zinterpretował i zastosował prawo podstawowe do nienaruszalności miru domowego lub jednoznaczne orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Właśnie w kontekście stopnia naruszenia prawa podstawowego i ryzyka nieodwracalnych szkód jest nieproporcjonalne, gdy Komisja, która działa także jako organ dochodzeniowy i dysponuje szerokim zakresem uprawnień, przeprowadza kontrole bez uprzedniego upoważnienia sądowego.

Po drugie, Sąd błędnie zinterpretował i zastosował prawo podstawowe do skutecznej ochrony prawnej. Sama kontrola sądowa a posteriori w wypadku kontroli Komisji nie oferuje zainteresowanym przedsiębiorstwom skutecznej ochrony prawnej.

Po trzecie, Sąd niesłusznie uznał za dowody przypadkowe dokumenty dotyczące rzekomych naruszeń konkurencji, które zostały uzyskane w ramach kontroli poza zakresem przedmiotu dochodzenia, mimo że podlegały one zakazowi wykorzystania. Urzędnicy Komisji przed rozpoczęciem tej kontroli zostali poinformowani o podejrzeniach dotyczących przedmiotu nieobjętego dochodzeniem. W ten sposób Komisja sztucznie zaaranżowała przypadek i ewentualnie w sposób niedopuszczalny rozszerzyła interpretację Trybunału⁽¹⁾ odnośnie do wyjątku dotyczącego dowodu przypadkowego, który powinien podlegać wykładni zawężającej.

Wreszcie Sąd naruszył zasady ciężaru dowodu. Można przyjąć, a przynajmniej nie można wykluczyć, że niektóre dokumenty zostały uzyskane tylko z powodu wcześniejszego niedopuszczalnego poinformowania urzędników, to znaczy w przedmiocie nieobjętym dochodzeniem, jako rzekome „dowody przypadkowe”. Ze względu na to, że wnoszące odwołanie nie mają możliwości wykazania takiego związku przyczynowego i nie można też obciążyć ich tą okolicznością, miałyby miejsce odwrócenie ciężaru dowodu, przy którym Komisja byłaby zobowiązana do wykazania, iż te dokumenty faktycznie były dowodami przypadkowymi.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 17 października 1989 r. w sprawie 85/87 Dow Benelux przeciwko Komisji, Rec. s. 3137.

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 9 września 2013 r. w sprawie T-430/11, Telefónica przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 listopada 2013 r. przez Telefónica S.A.

(Sprawa C-588/13 P)

(2014/C 24/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Telefónica S.A. (przedstawiciele: adwokaci J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller i J. Domínguez Pérez)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia,
- uznanie za dopuszczalną skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej w sprawie T-430/11 i przesłanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej celem wydania przezeń rozstrzygnięcia co do istoty sporu,
- obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych w obu instancjach w postępowaniach dotyczących dopuszczalności.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo, dokonując wykładni art. 263 TFUE akapit czwarty, in fine. Sąd wyciągnął błędny pod względem prawnym wniosek, że takie jak zaskarżona decyzje w dziedzinie pomocy państwa wymagają środków wykonawczych w rozumieniu nowego postanowienia traktatowego.
- 2) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo Unii, interpretując w błędny sposób orzecznictwo dotyczące pojęcia rzeczywistego beneficjenta w celu zbadania dopuszczalności skarg na decyzje uznające system pomocy za niezgodny z prawem i wspólnym rynkiem. W szczególności:
  - Sąd Unii Europejskiej dokonał błędnej wykładni orzecznictwa dotyczącego pojęcia rzeczywistego beneficjenta i przeinaczył okoliczności faktyczne, stosując to orzecznictwo do transakcji dokonanych przez wnoszącą odwołanie po dniu 21 grudnia 2007 r.;
  - Sąd Unii Europejskiej naruszył również prawo w odniesieniu do transakcji dokonanych przed dniem 21 grudnia 2007 r., dokonując wykładni wynikającego z orzecznictwa pojęcia rzeczywistego beneficjenta.
- 3) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo, wydając rozstrzygnięcie naruszające prawo do skutecznej ochrony sądowej. Zaskarżone postanowienie przyjmuje czysto teoretyczne pojęcie tego prawa, co uniemożliwia wnoszącej odwołanie dostęp do postępowania w trybie prejudycjalnym na zwykłych warunkach i bez konieczności naruszenia prawa w celu podważenia zaskarżonej decyzji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 20 listopada 2013 r. — Idexx Laboratoires Italia srl przeciwko Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-590/13)

(2014/C 24/19)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Idexx Laboratoires Italia srl

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady wyrażone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 8 maja 2008 r. w sprawach połączonych C-95/07 i C-96/07, w myśl których art. 18 ust. 1 lit. d) i art. 22 szóstej dyrektywy 77/388⁽¹⁾, w brzmieniu zmienionym dyrektywą 91/680/EWG⁽²⁾ w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych, sprzeciwiają się praktyce korygowania deklaracji i odzyskiwania podatku od wartości dodanej, w ramach której sankcją z tytułu naruszeń, po pierwsze, obowiązków wynikających z formalności określonych w przepisach krajowych na podstawie wymienionego art. 18 ust. 1 lit. d), a po drugie, obowiązków w zakresie rachunkowości i składania deklaracji wynikających, odpowiednio, z wymienionego art. 22 ust. 2 i 4, jest odmowa przyznania prawa do odliczenia w przypadku stosowania systemu odwrotnego obciążenia, mają zastosowanie również w przypadku całkowitego niedopełnienia obowiązków przewidzianych w tych samych uregulowaniach, kiedy nie ma wątpliwości co do sytuacji podmiotu zobowiązanego do zapłaty podatku i przysługującego mu prawa do odliczenia?
- 2) Czy wyrażenia „podstawowe wymagania” (obblighi sostanziali), „substantive requirements” i „exigences de fond” użyte przez Trybunał Sprawiedliwości w różnych wersjach językowych wyroku z dnia 8 maja 2008 r. w sprawach połączonych C-95/07 i C-96/07 odnoszą się, w przypadku tzw. odwrotnego obciążenia przewidzianego w odniesieniu do podatku VAT, do konieczności zapłaty podatku VAT lub przyjęcia zobowiązania podatkowego, czy też do istnienia podstawowych warunków, które uzasadniają opodatkowanie podatnika tym podatkiem i regulują prawo do odliczenia służące ochronie zasady neutralności tego podatku, według standardów unijno-europejskich — np. inherencji, obowiązku podatkowego i możliwości całkowitego odliczenia?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku; Dz.U. L 145, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. uzupełniająca wspólny system podatku od wartości dodanej i zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w celu zniesienia granic fiskalnych; Dz.U. L 376, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-591/13)

(2014/C 24/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i W. Roels, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 49 TFUE i art. 31 porozumienia EOG⁽¹⁾, uchwalając i utrzymując przepisy, zgodnie z którymi podatek od cichych rezerw, które zostały osiągnięte przy odpłatnym zbyciu określonych środków trwałych, zostaje odroczone przez „przeniesienie” na nowo nabyte lub wytworzone środki trwałe do czasu ich sprzedaży, o ile ostatnie z wymienionych środków trwałych należą do majątku trwałego zakładu podatnika, podczas gdy odroczenie takie nie jest możliwe, jeżeli te same środki trwałe należą do majątku trwałego zakładu podatnika, który znajduje się w innym państwie członkowskim lub innym państwie Europejskiego Obszaru Gospodarczego;

— obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z przepisami niemieckimi w przypadku zbycia określonych środków trwałych zakładu wynikający z tego zysk ze zbycia nie zostaje opodatkowany natychmiast, jeżeli podatnik ponownie w ciągu przewidzianego okresu nabędzie lub wytworzy określone środki trwałe. W tym przypadku opodatkowanie wspomnianego zysku ze zbycia z pierwotnych środków trwałych zostaje odroczone w drodze „przeniesienia” odpowiednich cichych rezerw do czasu zbycia nowo nabytych lub wytworzonych środków trwałych. Odroczenie to można przyznać jednakże tylko, jeżeli nowo nabyte lub wytworzone środki trwałe należą do majątku trwałego zakładu krajowego, a nie jest ono możliwe, jeżeli dany zakład znajduje się w innym państwie członkowskim lub innym państwie Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Zdaniem Komisji regulacja ta narusza swobodę przedsiębiorczości.

⁽¹⁾ Porozumienie z dnia 2 maja 1992 r. o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Dz.U. 1994 L 1, s. 3.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Suceava (Rumunia) w dniu 22 listopada 2013 r. — Casa Județeană de Pensii Botoșani przeciwko Polixeni Guletsou

(Sprawa C-598/13)

(2014/C 24/21)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Suceava

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Casa Județeană de Pensii Botoșani

Strona pozwana: Polixeni Guletsou

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zakresem stosowania tego przepisu objęta jest umowa dwustronna, zawarta między dwoma państwami członkowskimi przed datą wejścia w życie rzezczonego rozporządzenia, na podstawie której uzgodniły one ustanie zobowiązania dotyczącego świadczeń społecznych należnych od jednego państwa obywatelom drugiego państwa, którzy mieli status uchodźców politycznych na terytorium tego pierwszego państwa i zostali repatriowani na terytorium drugiego państwa, w zamian za zapłatę przez pierwsze wymienione państwo kwoty ryczałtu na wypłatę emerytur i na pokrycie okresu, w odniesieniu do którego w pierwszym państwie członkowskim zostały zapłacone składki na ubezpieczenie społeczne?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 22 listopada 2013 r. — Vereniging Somalische Amsterdam en Omgeving (Somvao), inny uczestnik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sprawa C-599/13)

(2014/C 24/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Vereniging Somalische Amsterdam en Omgeving (Somvao)

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 4 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽¹⁾ z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich lub art. 53b ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002⁽²⁾ z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich w brzmieniu

zmienionym rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1995/2006⁽³⁾ z dnia 13 grudnia 2006 r. oferuje władzom krajowym podstawę prawną do zmiany już ustalonej wysokości dotacji z Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców na niekorzyść jej beneficjenta lub do odzyskania tej dotacji?

2) Czy art. 25 ust. 2 decyzji Rady 2004/904/WE⁽⁴⁾ z dnia 2 grudnia 2004 r. ustanawiającej Europejski Fundusz na rzecz Uchodźców na okres 2005–2010 oferuje władzom krajowym podstawę prawną do zmiany już ustalonej wysokości dotacji z Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców na niekorzyść jej beneficjenta lub do odzyskania tej dotacji bez konieczności umocowania na podstawie prawa krajowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 312, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 248, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 390, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 381, s. 52.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-462/07, Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA i Galp Energia, SGPS, SA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 22 listopada 2013 r. przez Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA i Galp Energia, SGPS, SA

(Sprawa C-603/13 P)

(2014/C 24/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Galp Energia España, SA, Petróleos de Portugal (Petrogal), SA i Galp Energia, SGPS, SA (przedstawiciel: M. Slotboom, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku zgodnie z zarzutami podniesionymi w niniejszym odwołaniu lub stwierdzenie nieważności art. 1, 2 i 3 spornej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona wnoszących odwołanie, lub stwierdzenie nieważności art. 2 tej decyzji w zakresie, w jakim Komisja nałożyła na wnoszących odwołanie grzywnę, lub obniżenie grzywny nałożonej na wnoszących odwołanie w art. 2 tej decyzji,

— uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do Sądu w celu ponownego jej rozpoznania co do istoty w świetle wyroku Trybunału wydanego w postępowaniu odwoławczym;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że zaskarżony wyrok należy uchylić z następujących powodów:

Sąd w niewłaściwy sposób zastosował art. 81 ust. 1 WE, przeinaczył dowody, nie zachował przepisów proceduralnych dotyczących oceny dowodów i naruszył ogólną zasadę domniemania niewinności zagwarantowaną w art. 48 Karty praw podstawowych, rozstrzygając, że nie można uznać, iż Komisja stwierdziła niezgodnie z prawem, że strony uczestniczyły w uzgadnianiu cen „do 2002 r”. Ponadto Sąd nie uzasadnił w wystarczający sposób wspomnianego orzeczenia.

Sąd w niewłaściwy sposób zastosował art. 81 ust. 1 WE, przeinaczył dowody i nie zachował przepisów proceduralnych dotyczących oceny dowodów, a w szczególności naruszył zasadę „ne ultra petita”, prawo do rzetelnego procesu i prawo do obrony (prawa do bycia wysłuchanym), orzekając, że strony mogą być uznane za odpowiedzialne za system nadzoru i mechanizm rekompensat a zatem nie ma konieczności zróżnicowania kwoty wyjściowej grzywny.

Sąd naruszył podstawowe prawo stron do rozpatrzenia ich sprawy w rozsądnym terminie.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-386/10, Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 25 listopada 2013 r. przez Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG

(Sprawa C-604/13 P)

(2014/C 24/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (przedstawiciele: H. Janssen und T. Kapp, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie w całości wyroku Sądu Unii Europejskiej (czwarta izba) z dnia 16 września 2013 r. w sprawie T-386/10 i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r., sprawa COMP/39.092 — Instalacje sanitarne do łazienek, w zakresie w jakim dotyczy ona wnoszącej odwołanie;

— posiłkowo odpowiednie obniżenie wysokości grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie w zaskarżonej decyzji;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera je na pięciu następujących zarzutach:

Sąd naruszył po pierwsze art. 23 ust. 3 rozporządzenia 1/2003⁽¹⁾, zasadę określoności, zasadę równego traktowania oraz zasadę proporcjonalności, dokonując wykładni art. 23 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia nr 1/2003 jako górnego limitu i tym samym zaprzeczając niezgodności z prawem ustalenia kwoty grzywny przez Komisję oraz pozbawiając się możliwości obniżenia kwoty grzywny w prawidłowy sposób.

Po drugie, Sąd naruszył art. 23 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003, gdyż nie dostrzegł niezgodności z prawem wytycznych z 2006 r., które nie uwzględniają czasu trwania i wagi naruszeń w przypadku przedsiębiorstw produkujących jeden produkt.

Po trzecie, Sąd nie dostrzegł, że pozwana powinna była wykonać swoje uprawnienia dyskrecyjne zgodnie z pkt 37 wytycznych z 2006 r. w taki sposób, że dla przedsiębiorstw produkujących jeden produkt powinna była ustanowić kwotę grzywny poniżej granicy 10 %.

Sąd naruszył ponadto zasadę niedziałania prawa wstecz, uznając obliczenie grzywny przez pozwaną na podstawie wytycznych z 2006 r. za zgodne z prawem.

Poza tym Sąd dopuścił się naruszeń prawa przy obliczaniu kwoty grzywny nałożonej na skarżącą, a mianowicie w odniesieniu do zasięgu geograficznego, udziału tylko w jednej z trzech grup produktów i podrzędnej roli skarżącej.

Sąd naruszył w końcu zasadę rozsądnego czasu trwania postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-497/07 CEPSA przeciwko Komisji, wniesione w dniu 25 listopada 2013 r. przez Compañía Española de Petróleos (CEPSA), S.A.

(Sprawa C-608/13 P)

(2014/C 24/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Compañía Española de Petróleos (CEPSA), S.A. (przedstawiciele: adwokaci O. Armengol i Gasull i J.M. Rodríguez Cárcamo)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- dopuszczenie odwołania i wydanie rozstrzygnięcia co do istoty sporu, bez odsyłania sprawy do Sądu;
- uchylene zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim w pkt 1 sentencji oddalono w nim skargę CEPSEY o stwierdzenie nieważności, oraz w zakresie, w jakim w pkt 3 sentencji CEPSEY została obciążona kosztami postępowania, ale utrzymanie w mocy pkt 2 sentencji, w którym oddalono żądania Komisji, a w konsekwencji zmiana decyzji Komisji C(2007) 4441 wersja ostateczna z dnia 3 października 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] [sprawa COMP/38.710 — Bitum (Hiszpania)] poprzez obniżenie kwoty grzywny według uznania Trybunału;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) **Naruszenie prawa** (art. 263 akapit drugi TFUE w związku z art. 3 rozporządzenia nr 1⁽¹⁾ w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej). Według wnoszącej odwołanie naruszenie systemu językowego w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów w postępowaniu w dziedzinie konkurencji stanowi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, które powinno prowadzić do stwierdzenia nieważności wydanej ostatecznie w tym postępowaniu decyzji, nawet jeśli owo naruszenie nie miało wpływu na korzystanie przez przedsiębiorstwo z prawa do obrony. Ponieważ w zaskarżonym wyroku nie stwierdzono nieważności spornej decyzji, czego żądała wnosząca odwołanie, Sąd naruszył art. 263 akapit drugi TFUE w związku z art. 3 rozporządzenia nr 1 w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej.
- 2) **Poważne przeinaczenie faktów** polegające na tym, że w wyroku uznano, że wnosząca odwołanie dobrowolnie zgodziła się na to, aby pismo w sprawie przedstawienia zarzutów zostało jej przedstawione w języku innym niż jej język ojczysty i że wystosowanie pisma w sprawie przedstawienia zarzutów w tym języku nie naruszyło jej prawa do obrony.
- 3) **Naruszenie prawa (naruszenie zasady proporcjonalności)**. W wyroku nie wzięto pod uwagę okoliczności, że działalność w zakresie produkcji i dystrybucji bitumu penetrującego stanowi bardzo niewielki procent łącznego obrotu wnoszącej odwołanie, traktowanej jako grupa przedsiębiorstw. Zastosowanie domniemania spółka dominująca/spółka zależna nie wyklucza zastosowania zasady proporcjonalności w sposób zgodny z jej interpretacją utrwaloną w orzecznictwie Trybunału (sprawa Parker Pen⁽²⁾).
- 4) **Naruszenie prawa** [art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia

w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 [traktatu], zwanego dalej 'rozporządzeniem nr 1/2003'⁽³⁾, w świetle art. 261 TFUE]. Sąd odmówił zbadania, czy jego zwłoka w wydaniu zaskarżonego wyroku stanowi naruszenie zasady rozsądnego terminu, naruszając tym samym art. 31 rozporządzenia nr 1/2003, w świetle art. 261 TFUE.

- 5) **Naruszenie prawa** (art. 41 ust. 1 i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁽⁴⁾). Sąd oddalił argument CEPSEY, że zostało naruszone jej prawo do rozpatrzenia jej sprawy w rozsądnym terminie, ustanowione w art. 41 ust. 1 i art. 47 drugi akapit Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także w art. 5 ust. 1 europejskiej konwencji praw człowieka. Niniejsze postępowanie trwało ponad jedenaście lat. Postępowanie przed Komisją trwało pięć lat, zaś w samym postępowaniu przed Sądem od zakończenia etapu pisemnego do rozpoczęcia etapu ustnego upłynęły ponad cztery lata.
- 6) **Naruszenie prawa** (art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem). Sąd obciążył wnoszącą odwołanie całością kosztów postępowania w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności, mimo że podniesione w tym postępowaniu żądania Komisji także zostały oddalone w sentencji wyroku Sądu. W konsekwencji w zaskarżonym wyroku naruszono uregulowania dotyczące kosztów postępowania zawarte w art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. 1958, 17, s. 385 (wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz.1, t. 1, s. 3).

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 1994 r. w sprawie T-77/92 Parker Pen przeciwko Komisji, Rec. s. II-549, pkt 94, 95.

⁽³⁾ Dz.U. 2003, L1, s. 1 (wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz.8, t. 2, s. 205).

⁽⁴⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-378/10 Masco Corp. i in. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe, Hansgrohe BV, Hansgrohe, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium i Hüppe BV

(Sprawa C-614/13 P)

(2014/C 24/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe, Hansgrohe BV, Hansgrohe, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium, Hüppe BV (przedstawiciele: D. Schroeder, Rechtsanwalt, S. Heinz, Rechtsanwältin, J. Temple Lang, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-378/10 w zakresie, w jakim oddalono w nim żądanie stwierdzenia nieważności art. 1 decyzji Komisji z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39.092 — Instalacje sanitarne do łazienek, w zakresie, w jakim uznano w nim, że wnoszące odwołanie uczestniczyły w ciągłym porozumieniu lub w uzgodnionych praktykach „w sektorze instalacji sanitarnych do łazienek”;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39.092 — Instalacje sanitarne do łazienek w zakresie, w jakim uznano w niej, że wnoszące odwołanie uczestniczyły w ciągłym porozumieniu lub w uzgodnionych praktykach „w sektorze instalacji sanitarnych do łazienek”;
- obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej oraz innymi kosztami i wydatkami poniesionymi w związku ze sprawą; oraz
- podjęcie wszelkich innych środków, które Trybunał uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie zawiera dwa zarzuty.

Według zarzutu pierwszego Sąd naruszył prawo, oczywiście przeinaczając dowody oraz błędnie stosując kryteria prawne umożliwiające uznanie, że wnoszące odwołanie uczestniczyły w jednolitym i złożonym naruszeniu w sektorze produktów ceramicznych.

W myśl zarzutu drugiego Sąd naruszył prawo w ten sposób, że nie przedstawił wystarczającego uzasadnienia swego rozstrzygnięcia.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-495/07 PROAS przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Productos Asfálticos (PROAS), SA

(Sprawa C-616/13 P)

(2014/C 24/27)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Productos Asfálticos (PROAS), SA (przedstawiciel: C. Fernández Vicién, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uznanie odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 września 2013 r.;
- uwzględnienie żądania podniesionego w pierwszej instancji i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 października 2007 r. wydanej w sprawie COMP/38.710 — Bitum (Hiszpania) lub, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty nałożonej na wnoszącą odwołanie grzywny;
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi celem wydania przezeń ponownego rozstrzygnięcia oraz;
- w każdym razie obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Naruszenie przez Sąd zasady skutecznej ochrony sądowej ze względu na to, że wykonując nieograniczone prawo orzekania nie przeanalizował on zarzutów podniesionych przez Productos Asfálticos, SA w zakresie dotyczącym określenia kwoty grzywny. To naruszenie wyraża się poprzez:
  - przeinaczenie przez Sąd zarzutów podniesionych przez PROAS we wniesionej do niego skardze o stwierdzenie nieważności;
  - nieprzeprowadzenie przez Sąd niezależnej analizy w przedmiocie proporcjonalności i uzasadnienia nałożonej grzywny w zakresie, jakim ma to wpływ na oddźwięk naruszenia;
  - nieprzeprowadzenie przez Sąd analizy tego, czy Komisja przestrzegała zasady równości traktowania i pewności prawa w porównaniu z jej poprzednikami;
  - nieprzeprowadzenie przez Sąd rzeczywistej analizy w przedmiocie szczególnej roli odegranej przez PROAS w naruszeniu i stanowiące błąd nieuwzględnienie wniosków o zastosowanie środków organizacji postępowania.
- 2) **Naruszenie przez Sąd zasad pewności prawa i równości traktowania oraz przysługującego PROAS prawa do obrony** ze względu na przyjęcie błędnej wykładni wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17⁽¹⁾ ze względu na to, że:
  - Sąd pozwolił Komisji na naruszenie jej własnych wytycznych umożliwiające jej nieuwzględnienie przy ustalaniu kwoty grzywny niewielkiego wpływu naruszenia na rynek oraz;
  - Sąd naruszył przysługujące PROAS prawo do obrony nie pozwalając na obalenie wzruszalnego domniemania, zgodnie z którym kartele zawsze pociągają za sobą skutki.

- 3) **Naruszenie przez Sąd zasad dobrej administracji i przestrzegania rozsądnego terminu.**
- 4) **Naruszenie przez Sąd zasad mających zastosowanie w dziedzinie kosztów.**

(¹) Rozporządzenie Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r. pierwszego rozporządzenia wprowadzającego w życie art. 85 i 86 traktatu (Dz.U. 1962, 13, s. 204).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-496/07 Repsol Lubricantes y Especialidades i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Repsol Lubricantes y Especialidades

(Sprawa C-617/13 P)

(2014/C 24/28)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Repsol Lubricantes y Especialidades, S.A., Repsol Petróleo, S.A. y Repsol, S. A. (przedstawiciele: L. Ortiz Blanco, J.L. Buendía Sierra, M. Muñoz de Juan, Á. Givaja Sanz i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym:
  - przypisania odpowiedzialności solidarnej spółkom Repsol Petróleo, SA, i Repsol YPF, SA (obecnie Repsol, SA),
  - błędnego uwzględnienia przy obliczaniu grzywny okresu 1998-2002,
  - błędnego uwzględnienia przez Sąd ustalonej przez Komisję kwoty podstawowej grzywny z naruszeniem przysługującego mu prawa nieograniczonego orzekania i zasady proporcjonalności;
- 2) stwierdzenie nieważności spornej decyzji w tym zakresie;
- 3) zmniejszenia, w ramach przysługującego mu prawa nieograniczonego orzekania, kwoty grzywny o wartość uznaną przez za odpowiednią;
- 4) stwierdzenie nieuzasadnionej przewlekłości postępowania przed Sądem, efektem której doszło do naruszenia prawa do skutecznego środka prawnego oraz zasady, zgodnie z którą sprawa winna zostać sprawiedliwie rozpatrzona w rozsądnym terminie (art. 47 Karty i art. 6 EKPC);
- 5) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) W pierwszej kolejności Repsol twierdzi, że doszło do naruszenia prawa przy stosowaniu w wyroku metody służącej ocenie dowodów przedstawionych na poparcie twierdzenia o pełnej i rzeczywistej samodzielności gospodarczej spółki zależnej Repsol Lubricantes y Especialidades, SA; w dalszej kolejności podnosi ona brak uzasadnienia.
- 2) W drugiej kolejności Repsol twierdzi, że w zaskarżonym wyroku dokonano błędnej wykładni komunikatu o łągodzeniu sankcji z 2002 r.
- 3) W trzeciej kolejności Repsol stoi na stanowisku, że wyrok ten narusza art. 261 TFUE i zasadę proporcjonalności ze względu na to, iż Sąd uchybił ciężącemu na nim w ramach prawa nieograniczonego orzekania obowiązkowi kontroli w zakresie dotyczącym grzywien nakładanych w sprawach z zakresu konkurencji.
- 4) Repsol podnosi wreszcie, że, nie wydając rozstrzygnięcia w rozsądnym terminie, Sąd ze względu dopuścił się naruszenia art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (¹) i art. 6 Europejskiej konwencji praw człowieka.

(¹) Dz.U. 2000, C 364, s 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-320/10 Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Castel Frères SAS

(Sprawa C-622/13 P)

(2014/C 24/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Castel Frères SAS (przedstawiciel: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 września 2013 r. w sprawie T-320/10;
- oddalenie wniesionej przez Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 maja 2010 r. w sprawie R 962/2009-2;

— obciążenie Urzędu i innych uczestników postępowania kosztami postępowania przed Sądem i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo, oddalając jej żądanie dotyczące odrzucenia wniesionej do niego skargi z uwagi na „nadużycie prawa”, którego dopuścił się jej przeciwnik procesowy. Wnosząca odwołanie podnosi, że doszło do przeinaczenia dowodu. Jej żądanie oparte jest także na tym, że doszło do błędnego zrozumienia roli nadużycia prawa w postępowaniach przed instytucjami Unii Europejskiej. Ponadto

podnosi ona także, że zaskarżony wyrok dotknięty jest brakiem uzasadnienia, ponieważ Sąd nie wskazał przyczyn, dla których oddalił jej żądanie.

Wnosząca odwołanie twierdzi również, że Sąd naruszył art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾, gdyż uznając, iż należący do wnoszącej odwołanie znak towarowy został nieprawidłowo zarejestrowany, błędnie zastosował obowiązujące kryteria prawne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 5 grudnia 2013 r. — Grebenshikova przeciwko OHIM — Volvo Trademark (SOLVO)

(Sprawa T-394/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego SOLVO — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy VOLVO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 24/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Elena Grebenshikova (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciel: adwokat M. Björkenfeldt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciele: początkowo adwokaci T. Dolde, V. von Bomhard i A. Renck, następnie adwokaci V. von Bomhard, A. Renck i I. Fowler, solicitor)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 czerwca 2010 r. (sprawa R 861/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Volvo Trademark Holding AB a Eleną Grebenshikową.

Sentencja

- 1) Stwierdzenia się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie R 861/2010-1.
- 2) OHIM pokrywa oprócz własnych kosztów dwie trzecie kosztów poniesionych przez Elenę Grebenshikową.
- 3) Volvo Trademark Holding AB pokrywa oprócz własnych kosztów jedną trzecią kosztów poniesionych przez Elenę Grebenshikową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2013 r. — ETF przeciwko Schuerings

(Sprawa T-107/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Umowa na czas nieokreślony — Decyzja o rozwiązaniu — Właściwość Sądu do spraw Służby Publicznej — Artykuły 2 i 47 WZiP — Obowiązek staranności — Pojęcie interesu służby — Zakaz orzekania ultra petita — Prawo do obrony)

(2014/C 24/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejska Fundacja Kształcenia (ETF) (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Druga strona postępowania: Gisela Schuerings (przedstawiciel: adwokat N. Lhoëst)

Interwenienci popierający żądania strony wnoszącej odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy); Europejska Agencja ds. Leków (EMA) (przedstawiciele: początkowo V. Salvatore, a następnie T. Jabłoński, pełnomocnicy); Europejska Agencja Środowiska (EEA) (przedstawiciel: O. Cornu, pełnomocnik); Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) (przedstawiciel: P. Goudou, pełnomocnik); Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informatyki (ENISA) (przedstawiciel: E. Maurage, pełnomocnik); Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT) (przedstawiciele: J. Rikkert i M. Garnier, pełnomocnicy); Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) (przedstawiciel: M. Sprenger, pełnomocnik); Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciel: M. Heikkilä, pełnomocnik); oraz Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) (przedstawiciel: D. Detken, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie F-87/08 Schuerings przeciwko ETF.

Sentencja

- 1) Uchyla się wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie F-87/08 Schuerings przeciwko ETF w zakresie, w jakim stwierdzono w nim nieważność decyzji Europejskiej Fundacji Kształcenia (ETF) z dnia 23 października 2007 r. w sprawie rozwiązania z Gisela Schuerings umowy o pracę w charakterze członka personelu tymczasowego zawartej na czas nieokreślony oraz oddalono w związku z tym jej wiosek o naprawienie poniesionej szkody jako przedwczesny.

- 2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U C 139 z 7.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 4 grudnia 2013 r. — ETF przeciwko Michel

(Sprawa T-108/11 P) (¹)

(*Odwołanie — Służba publiczna — Członkowie personelu tymczasowego — Umowa na czas nieokreślony — Decyzja o rozwiązaniu — Właściwość Sądu do spraw Służby Publicznej — Artykuły 2 i 47 WZIP — Obowiązek staranności — Pojęcie interesu służby — Zakaz orzekania ultra petita — Prawo do obrony*)

(2014/C 24/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejska Fundacja Kształcenia (ETF) (przedstawiciel: L. Levi, avocat)

Druga strona postępowania: Gustave Michel, następca prawny Monique Vandeuuren (przedstawiciel: N. Lhoëst, avocat)

Interwenienci popierający żądania wnoszącej odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i D. Martin, pełnomocnicy); Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT) (przedstawiciele: J. Rikkert i M. Garnier, pełnomocnicy); Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) (przedstawiciel: M. Heikkilä, pełnomocnik); Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: początkowo V. Salvatore, następnie T. Jabłoński, pełnomocnicy); Europejska Agencja Środowiska (AEE) (przedstawiciel: O. Cornu, pełnomocnik); Europejska Agencja Bezpieczeństwa Lotniczego (EASA) (przedstawiciel: P. Goudou, pełnomocnik); oraz Europejski Urząd do spraw Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) (przedstawiciel: D. Detken, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie F-88/08 Vandeuuren przeciwko ETF, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie F 88/08 Vandeuuren przeciwko ETF, zostaje uchylony w zakresie, w jakim stwierdzono nieważność decyzji Europejskiej Fundacji Kształcenia (ETF) z dnia 23 października 2007 r. w sprawie rozwiązania umowy o pracę na czas nieokreślony w charakterze członka personelu tymczasowego z Monique Vandeuuren i w rezultacie oddalono jako przedwczesne jej żądanie odszkodowania.

2) W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.

3) Sprawa zostaje przekazana Sądowi do spraw Służby Publicznej celem ponownego rozpatrzenia.

4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

(¹) Dz.U C 139 z 7.5.2011.

Wyrok Sądu z dnia 3 grudnia 2013 r. — JAS przeciwko Komisji

(Sprawa T-573/11) (¹)

(*Unia celna — Przywóz spodni dżinsowych — Oszustwo — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Artykuł 13 rozporządzenia (EWG) nr 1430/79 — Artykuł 239 kodeksu celnego — Wniosek o umorzenie należności celnych przywozowych — Zaistnienie szczególnej sytuacji — Klauzula słuszności — Decyzja Komisji*)

(2014/C 24/33)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: JAS Jet Air Service France (JAS) (Mesnil-Amelot, Francja) (przedstawiciele: T. Gallois i E. Dereviankine, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B.R. Killmann, L. Keppenpe i C. Soulay, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 5 sierpnia 2011 r. uznającej, że umorzenie należności celnych przywozowych nie jest uzasadnione w danym wypadku (sprawa REM 01/2008).

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) *JAS Jet Air Service France (JAS)* pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Sądu z dnia 5 grudnia 2013 r. — Olive Line International przeciwko OHIM — Carapelli Firenze (Maestro de Oliva)

(Sprawa T-4/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Graficzny znak towarowy Maestro de Oliva — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy MAESTRO — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 24/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Olive Line International, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Aznar Alonso)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: O. Mondéjar Ortuño, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Carapelli Firenze SpA (Tavarnelle Val di Pesa, Włochy).

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 września 2011 r. (sprawa R 1612/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Carapelli Firenze, SpA a Olive Line International, SL.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Olive Line International, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 89 z 24.3.2012.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2013 r. — Premiere Polish przeciwko OHIM — Donau Kanol (ECOFORCE)

(Sprawa T-361/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ECOFORCE — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy ECO FORTE — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 24/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Premiere Polish Co., Ltd (Cheltenham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Jones i M. Carter, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. Harrington, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Donau Kanol GmbH & Co. KG (Ried im Traunkreis, Austria)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 czerwca 2012 r. (sprawa R 851/2011-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Donau Kanol GmbH & Co. KG a Premiere Polish Co. Ltd.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w pozostałym zakresie oddalona.
- 2) Premiere Polish Co. Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 319 z 20.10.2012.

Wyrok Sądu z dnia 6 grudnia 2013 r. — Banco Bilbao Vizcaya Argentaria przeciwko OHIM (VALORES DE FUTURO)

(Sprawa T-428/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego VALORES DE FUTURO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2014/C 24/36)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. de Oliveira Vaz Miranda Sousa i N. González-Alberto Rodríguez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: V. Melgar, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 lipca 2012 r. (sprawa R 2299/2011-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego VALORES DE FUTURO jako wspólnotowarowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 27 listopada 2013 r. — Oikonomopoulos przeciwko Komisji

(Sprawa T-483/13)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Dochodzenie prowadzone przez OLAF — Skarga o odszkodowanie — Szkoda finansowa i krzywda poniesiona rzekomo przez skarżącego — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Niedopuszczalność — Brak pilnego charakteru)

(2014/C 24/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Athanassios Oikonomopoulos (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci N. Korogiannakis i I. Zarzoura)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych złożony w ramach skargi odszkodowawczej zmierzającej do naprawienia szkody, jaką skarżący poniósł w ramach swej działalności zawodowej, oraz uzyskania zadośćuczynienia za nadszarpnięcie reputacji, w wyniku rzekomo niezgodnych z prawem działań Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) w ramach dochodzenia prowadzonego przez jego personel.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2013 r. — Izsák i Dabis przeciwko Komisji

(Sprawa T-529/13)

(2014/C 24/38)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Balázs-Árpád Izsák (Marosvásárhely, Rumunia) i Attila Dabis (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat J. Tordáné Petneházy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji C(2013) 4975 wersja ostateczna z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie wniosku o rejestrację inicjatywy obywatelskiej o nazwie „Polityka spójności w regionie na rzecz równości i zachowania kultury regionu”.
- Nakazanie Komisji zarejestrowania wspomnianej inicjatywy i przyjęcia wszelkich innych wymaganych prawnie środków.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą następujące zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 211/2011 (¹)

W ramach zarzutu pierwszego skarżący podnoszą, że ich inicjatywa obywatelska spełnia wszelkie wymogi niezbędne do jej zarejestrowania. Ponadto zdaniem skarżących twierdzenie Komisji, że proponowana inicjatywa obywatelska wykracza w oczywisty sposób poza zakres kompetencji Komisji do przedłożenia projektu aktu prawnego Unii w celu wprowadzenia w życie Traktatów, jest bezpodstawne. Zdaniem skarżących w inicjatywie przedstawiono propozycję mieszającą się w zakresie kompetencji określonym w art. 4 lit. c) TFUE (spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna).

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 174 akapit trzeci TFUE.

W ramach tego zarzutu skarżący podnoszą, że szereg niekorzystnych uwarunkowań wymienionych w art. 174 akapit trzeci TFUE, z racji których konieczne należy poświęcić danemu regionowi szczególną uwagę, nie jest, wbrew temu, co twierdzi Komisja, katalogiem zamkniętym, lecz otwartym.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 174 TFUE i rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 ⁽²⁾

Skarżący uważają ponadto, że regiony mające specyficzne cechy narodowościowe, językowe i kulturowe w każdym razie zaliczają się do kategorii „regionów, o których mowa”, wskazanych w art. 174 TFUE, do których znajduje zastosowanie polityka spójności Unii, gdyż zgodnie z prawem pochodnym Unii kultura stanowi ważny czynnik spójności terytorialnej, społecznej i gospodarczej. Ich zdaniem znajduje to potwierdzenie w art. 3 ust. 5 i w dziesiątym motywie rozporządzenia nr 1059/2003.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 211/2011 i art. 167 TFUE

Skarżący podnoszą, że występujący z inicjatywą nie mają obowiązku podania podstawy prawnej inicjatywy legislacyjnej, jak twierdzi Komisja, tylko zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 211/2011 muszą wskazać postanowienia Traktatów uznane przez organizatorów za istotne dla zaproponowanych działań. Z drugiej strony zgodnie z art. 167 TFUE Unia powinna przyczynić się do rozkwitu kultur państw członkowskich, w poszanowaniu ich różnorodności regionalnej i kulturowej.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia art.19 ust. 1 TFUE

Zdaniem skarżących Komisja bezpodstawnie twierdzi w zaskarżonej decyzji, że chociaż instytucje Unii mają obowiązek poszanowania różnorodności kulturowej i językowej i niedyskryminowania mniejszości, przepisy te nie dają podstawy prawnej dla jakiegokolwiek działania instytucji. Skarżący podnoszą w szczególności zarzut, że twierdzenie Komisji jest niezgodne z art. 19 ust. 1 TFUE.

- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia art.174 akapit drugi TFUE

Zdaniem skarżących Komisja błędnie interpretuje inicjatywę twierdząc, że nie można uważać, iż wspieranie poprawy sytuacji mniejszości narodowych pomoże zmniejszyć różnice w rozwoju regionów i zacofanie niektórych regionów, jak stanowi art. 174 akapit drugi TFUE. Skarżący podnoszą, że występujący z inicjatywą nie postulowali poprawy sytuacji mniejszości narodowych, tylko to, żeby polityki spójności Unii nie można było używać w celu zatarcia lub osłabienia cech narodowych, językowych i kulturowych tych regionów, oraz żeby środków i celów gospodarczych Unii nie można było przekształcać w narzędzia, choćby pośrednie, polityki skierowanej przeciwko mniejszościom.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 65, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2013 r. — Węgry przeciwko Komisji

(Sprawa T-554/13)

(2014/C 24/39)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Węgry (przedstawiciele: M.Z. Fehér i K. Szijjártó, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2013) 5029 final z dnia 6 sierpnia 2013 r. dotyczącej częściowego zwrotu państwowej pomocy finansowej przyznanej organizacjom producentów w odniesieniu do programów operacyjnych realizowanych na Węgrzech w 2010 r.

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że Komisja przekroczyła granice w wykonywaniu swych kompetencji, naruszając właściwe przepisy prawa Unii przy określaniu wysokości częściowego zwrotu przez Węgry krajowej pomocy finansowej przyznanej w 2010 r. organizacjom producentów działającym w sektorze owoców i warzyw.

Zdaniem skarżącej prawo Unii nie przewiduje możliwości, iż w decyzji dotyczącej częściowego zwrotu wspólnotowej pomocy finansowej przyznanej na podstawie art. 103f rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾ organizacjom producentów działającym w sektorze owoców i warzyw, Komisja domaga się tylko zwrotu tych kwot pomocy, które zostały wskazane przez Węgry jako kwoty „szacunkowe” lub „przewidywalne” we wniosku o zezwolenie na przyznanie pomocy krajowej.

Skarżąca uważa, że zgodnie z art. 103f rozporządzenia nr 1234/2007 zezwolenie Komisji na pomoc krajową dotyczy przyznania pomocy a nie ustanowienia przez Komisję maksymalnej granicy pomocy, jaka może zostać przyznana. Zdaniem skarżącej taka maksymalna granica została przewidziana w sposób jednoznaczny w rozporządzeniu nr 1234/2007, które stanowi, że pomoc krajowa nie może przekraczać 80 % wkładów finansowych na fundusze operacyjne członków lub organizacji producentów. Przepisy dotyczące częściowego zwrotu wspólnotowego pomocy krajowej również nie upoważniają Komisji do tego, aby przy ustanawianiu takiego zwrotu ustalała, jako maksymalną granicę kwotę, jaką państwo członkowskie zakomunikowało Komisji we wniosku o zezwolenia, jak również całkowitą kwotę pomocy, jak również wysokość pomocy przewidzianej dla niektórych organizacji producentów, tym bardziej wówczas, gdy we wspomnianej informacji rząd węgierski przedstawił rzeczne kwoty jako kwoty jedynie programowane lub szacunkowe.

Podobnie skarżąca twierdzi, że Komisja ma prawo sprawdzić, czy faktycznie wypłacona pomoc nie przekroczyła ww. maksymalnej wysokości 80 %, oraz czy zażądany zwrot nie przekracza 60 % przyznanej pomocy, jednakże nie może ustanowić jako maksymalnej wysokości zwrotu, kwot wskazanych we wniosku o zezwolenie lub w piśmie informującym dotyczącym owego wniosku, tym bardziej, że we wniosku lub w piśmie informującym podkreślono tymczasowy lub szacunkowy charakter danych. Jeżeli z określonych powodów zmienia się w trakcie roku wysokość pomocy krajowej udzielonej jakiegokolwiek organizacji producentów, częściowy zwrot wspólnotowy dokonywany jest według rzeczywiście wypłaconej kwoty, o ile spełnione zostały przesłanki ustanowione w prawie Unii w tym zakresie.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 299, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2013 r. — FSA przeciwko OHIM — Motokit Veículos e Acessórios (FSA K-FORCE)

(Sprawa T-558/13)

(2014/C 24/40)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: FSA Srl (Busnago, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Locatelli i M. Cartella)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Motokit Veículos e Acessórios, SA (Vagos, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 sierpnia 2013 r. w sprawie R 436/2012-2;
- nakazanie dokonania rejestracji słownego znaku towarowego FSA K-FOTCE;
- obciążenie pozwanego i interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy FSA K-FORCE — wspólnotowy znak towarowy nr 9 191 909

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Motokit Veículos e Acessórios, SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Podstawa unieważnienia prawa do znaku określona w art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 oraz art. 75 tego aktu

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2013 r. — Giovanni Cosmetics przeciwko OHIM — Vasconcelos & Gonçalves (GIOVANNI GALLI)

(Sprawa T-559/13)

(2014/C 24/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giovanni Cosmetics, Inc. (Rancho Dominguez, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokaci J. van den Berg i M. Meddens-Bakker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Vasconcelos & Gonçalves, SA (Lizbona, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 sierpnia 2013 r. w sprawie R 1189/2012-2;
- nakazanie odrzucenia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 9 232 471;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Vasconcelos & Gonçalves, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GIOVANNI GALLI” dla towarów i usług z klas 3, 14 i 18 — zgłoszenie nr 9 232 471

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy nr 2 404 283 „GIOVANNI” dla towarów z klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2013 r. — Sharp przeciwko OHIM (BIG PAD)

(Sprawa T-567/13)

(2014/C 24/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sharp KK (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci G. Macias Bonilla, G. Marín Raigal, P. López Ronda i E. Armero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 sierpnia 2013 r. w sprawie R 2131/2012-2;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający słowne elementy „BIG PAD” dla towarów i usług z klasy 9 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 887 231

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2013 r. — Bimbo przeciwko OHIM — Café do Brasil (KIMBO)

(Sprawa T-568/13)

(2014/C 24/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bimbo, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Café do Brasil SpA (Melito di Napoli, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 sierpnia 2013 r. w sprawach R 636/2012-4 i R 608/2012-4;

— obciążenie interwenienta kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Café do Brasil SpA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „KIMBO” dla towarów i usług z klas 11, 21, 30, 32 i 43 — zgłoszenie nr 3 420 973

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Hiszpańskie znaki towarowe nr 291 655, nr 451 559 i nr 2 244 563

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Hiszpanii znak towarowy nr 291 655 dla słowa „BIMBO” dla towarów z klasy 30 i wcześniejszy powszechnie znany w Hiszpanii znak towarowy „BIMBO” dla towarów z klasy 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w części

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2013 r. — Bimbo przeciwko OHIM — Cafe’ do Brasil (Caffè KIMBO Espresso Napoletano)

(Sprawa T-569/13)

(2014/C 24/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bimbo, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Cafe’ do Brasil SpA (Melito di Napoli, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 sierpnia 2013 r. w sprawie R 1561/2012-4;

— obciążenie interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Cafe’ do Brasil SpA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy w kolorach czerwonym, złotym, białym i czarnym zawierający elementy słowne „Caffè KIMBO Espresso Napoletano” dla szeregu towarów i usług z klas 30, 32 i 43 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4 037 933

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2013 r. — Verus przeciwko OHIM — Joie International (MIRUS)

(Sprawa T-576/13)

(2014/C 24/45)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verus Eood (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat C. Röhl)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Joie International Co. Ltd (Hongkong, Chiny)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— zmianę decyzji R 715/2012-5 Piątej Izby Odwoławczej z dnia 23 sierpnia 2013 r., tak aby sprzeciw został uwzględniony w całości, a zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego 9599416 zostało odrzucone;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Joie International Co. Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „MIRUS” dla towarów z klasy 12 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 599 416

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny niemiecki znak towarowy „MIRUS” dla towarów z klas 12, 25 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zakwestionowanej decyzji i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2013 r. — Zehnder przeciwko OHIM — UAB „Amalva” (komfovent)

(Sprawa T-577/13)

(2014/C 24/46)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zehnder Verkaufs- und Verwaltungs-AG (Gränichen, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J. Krenzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: UAB „Amalva” (Wilno, Litwa)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 sierpnia 2013 r. w sprawie R 255/2012-4;
- obciążenie pozostałych uczestników postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy w kolorach czarnym i białym zawierający element słowny „komfovent” dla towarów z klasy 11 — wspólnotowy znak towarowy nr 4 635 272

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: UAB „Amalva”

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Podstawy unieważnienia prawa do znaku określone w art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie prawa do zakwestionowanego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 75 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2013 r. — Royal County of Berkshire Polo Club przeciwko OHIM — Lifestyle Equities (Royal County of Berkshire POLO CLUB)

(Sprawa T-581/13)

(2014/C 24/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: J. Maitland-Walker, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie R 1374/2012-2;
- zasądzenie na rzecz strony skarżącej zwrotu kosztów niniejszego postępowania oraz kosztów poniesionych w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne Royal County of Berkshire POLO CLUB dla towarów i usług z klas 9, 14, 16, 18, 25 i 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 642 621

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Lifestyle Equities CV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe znaki towarowe nr 8 456 469, nr 5 482 484, nr 532 895 i nr 364 257

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylene zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2013 r. — H.P. Gauff Ingenieure przeciwko OHIM — Gauff (Gauff JBG Ingenieure)

(Sprawa T-585/13)

(2014/C 24/48)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: H.P. Gauff Ingenieure GmbH & Co. KG — JBG (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat G. Schneider-Rothhaar)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Gauff GmbH & Co. Engineering KG (Norymberga, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 września 2013 r. (sprawa R 596/2013-1);
- przekazanie sprawy OHIM z nakazem przywrócenia stanu poprzedniego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Gauff JBG Ingenieure” dla towarów i usług z klas 9, 11, 19, 36, 37, 39, 40, 41 i 42 – zgłoszenie nr 9 992 967

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Gauff GmbH & Co. Engineering KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy i słowny wspólnotowy znak towarowy „Gauff”, jak również zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy i graficzny wspólnotowy znak towarowy „GAUFF” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 37, 39, 40, 41, 42 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego i odrzucenie odwołania jako niedopuszczalnego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 81 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 8 listopada 2013 r. — H.P. Gauff Ingenieure przeciwko OHIM — Gauff (Gauff THE ENGINEERS WITH THE BROADER VIEW)

(Sprawa T-586/13)

(2014/C 24/49)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: H.P. Gauff Ingenieure GmbH & Co. KG — JBG (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat G. Schneider-Rothhaar)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Gauff GmbH & Co. Engineering KG (Norymberga, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 września 2013 r. (sprawa R 11/2013-1);
- przekazanie sprawy OHIM z nakazem przywrócenia stanu poprzedniego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Gauff THE ENGINEERS WITH THE BROADER VIEW” dla towarów i usług z klas 11, 19, 36, 37, 39, 40, 41 i 42 – zgłoszenie nr 10 028 082

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Gauff GmbH & Co. Engineering KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy i słowny wspólnotowy znak towarowy „Gauff” oraz zarejestrowany w Niemczech graficzny znak towarowy i graficzny wspólnotowy znak towarowy „GAUFF” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 37, 39, 40, 41, 42 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego i odrzucenie odwołania jako niedopuszczalne

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 81 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2013 r. — Schwerdt przeciwko OHIM — Iberamigo (cat&clean)

(Sprawa T-587/13)

(2014/C 24/50)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Miriam Schwerdt (Porta-Westfalica, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Kruse)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Iberamigo, SA (Rubi, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji R 1799/2012-4 Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 3 września 2013 r.;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy w różnych kolorach przedstawiający kota i zawierający elementy słowne „cat & clean” dla towarów z klasy 31 – zgłoszenie nr 9 612 301

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Iberamigo, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Hiszpanii słowny znak towarowy „CLEAN CAT” dla towarów z klasy 31

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 oraz art. 29 i nast. TFUE

Skarga wniesiona w dniu 7 listopada 2013 r. — Deutsche Rockwool Mineralwoll przeciwko OHIM — A. Weber (JETROC)

(Sprawa T-588/13)

(2014/C 24/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (Gladbeck, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Krenzel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: A. Weber SA (Rouhling, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 czerwca 2013 r. w sprawie R 257/2013-2;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „JETROC” dla towarów z klas 1, 17 i 19 — międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr 940 180

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: A. Weber SA

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2013 r. — Ratioparts-Ersatzteile przeciwko OHIM — Norwood Industries (NORTHWOOD professional forest equipment)

(Sprawa T-592/13)

(2014/C 24/52)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs GmbH (Euskirchen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Koch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Norwood Industries (Kilworthy, Kanada)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 28 sierpnia 2013 r. (sprawa R 356/2013-2) polegającą na oddaleniu sprzeciwu B1771461 w całości; oraz
- obciążenie kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu poniesionymi przez wnoszącą sprzeciw i kosztami postępowania odwoławczego drugiej strony w postępowaniu przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „NORTHWOOD professional forest equipment” dla towarów i usług z klas 8, 9, 20, 25 i 35 — zgłoszenie nr 9 412 776

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Norwood Industries

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólnotowy znak towarowy „NORWOOD” dla towarów z klasy 7

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2013 r. — Sanctuary Brands przeciwko OHIM — Richter International (TAILORBYRD)

(Sprawa T-594/13)

(2014/C 24/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sanctuary Brands LLC (New Canaan, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: B. Brandreth, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Richter International Ltd (Scarborough, Kanada)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 sierpnia 2013 r. w sprawie R 1625/2012-1;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TAILORBYRD” dla towarów z klasy 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 325 507

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niezarejestrowany graficzny znak towarowy zawierający element słowny „TAILORBYRD”, niezarejestrowany słowny znak towarowy i nazwa handlowa „TAILORBYRD” oraz firma „Tailorbyrd, LLC” używane w obrocie w Zjednoczonym Królestwie dla „ubrań, koszul”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2013 r. — Calida przeciwko OHIM — Quanzhou Green Garments (dadida)

(Sprawa T-597/13)

(2014/C 24/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Calida Holding AG (Sursee, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci R. Kaase i H. Dirksmeier)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Quanzhou Green Garments Co. Ltd (Quanzhou, Chiny)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 września 2013 r. wydanej w sprawie R 1190/2012-4;

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Międzynarodowe zgłoszenie ze skutkiem w Unii Europejskiej nr 979 903 dla graficznego znaku towarowego zawierającego element słowny „dadida” dla towarów z klasy 25.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Względne podstawy stosownie do art. 53 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2013 r. — Sanctuary Brands przeciwko OHIM — Richter International (TAILORBYRD)

(Sprawa T-598/13)

(2014/C 24/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sanctuary Brands LLC (New Canaan, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: B. Brandreth, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Richter International Ltd (Scarborough, Kanada)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 sierpnia 2013 r. w sprawie R 1115/2012-1;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „TAILORBYRD” dla towarów z klasy 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 325 549

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niezarejestrowany graficzny znak towarowy zawierający element słowny „TAILORBYRD”, niezarejestrowany słowny znak towarowy i nazwa handlowa „TAILORBYRD” oraz firma „Tailorbyrd, LLC” używane w obrocie w Zjednoczonym Królestwie dla „ubrań, koszul”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2013 r. — Wilo przeciwko OHIM (Pioneering for You)

(Sprawa T-601/13)

(2014/C 24/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wilo SE (Dortmund, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Schneiders)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 września 2013 r. w sprawie R 555/2013-4;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Pioneering for You” dla towarów i usług z klas 7, 9, 11, 37 i 42 – zgłoszenie nr 11 065 588

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2013 r. — Léon Van Parys przeciwko Komisji

(Sprawa T-603/13)

(2014/C 24/57)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Léon Van Parys NV (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci P. Vlaemminck, B. Van Vooren i R. Verbeke)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma Komisji, w którym na podstawie art. 907 rozporządzenia EWG nr 2454/93 zażądała ona od Belgische Administratie der Douane en Accijnzen (belgijskich organów administracji z zakresu cła i akcyzy) dodatkowych informacji oraz pisma Komisji z dnia 16 września 2013 r., w którym poinformowała ona Léon Van Parys NV o owym żądaniu oraz o zawieszeniu terminu roboczego określonego w art. 907 rozporządzenia EWG nr 2454/93;
- stwierdzenie, że po wydaniu wyroku Sądu z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie T-324/10 (sprawa REM/REC 07/07) art. 909 rozporządzenia EWG nr 2454/93 ma w szerokim zakresie korzystne skutki dla skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przez Komisję art. 907 i art. 909 rozporządzenia EWG nr 2454/93⁽¹⁾ oraz art. 266 ust. 1 TFUE. Skarżąca podnosi, że upłynął dziewięćmiesięczny termin na wydanie decyzji na podstawie wskazanych przepisów, i że w związku z tym Komisja nie jest już uprawniona do decydowania w przedmiocie wniosku o umorzenie. W związku z tym Komisja nie ma już właściwości w zakresie dotyczącym aktów wykraczających poza zwykłą korektę jej decyzji, która została w części uznana za nieważną na mocy wyroku Sądu z dnia 19 marca 2013 r. w sprawie T-324/10 Léon Van Parys przeciwko Komisji.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 907 rozporządzenia EWG nr 2454/93 oraz Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 41 dotyczącego prawa do dobrej administracji. Skarżąca podnosi, że Komisja niezgodnie z prawem zażądała informacji i zawiesiła dziewięćmiesięczny termin, aby uniknąć przyszłego zastosowania art. 909 rozporządzenia EWG nr 2454/93, lub by je przynajmniej opóźnić. Sytuacja, w której, Komisja w odniesieniu do kwestii, dla której zasadniczo obowiązuje dziewięćmiesięczny termin, przypisuje sobie prawo przeprowadzenia w roku 2013 szczegółowego badania związanego z wnioskiem o umorzenie złożonym pod koniec roku 2007 i dotyczącym przywozów z roku 1999 stanowi jednocześnie naruszenie zasady prawidłowej administracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — Levi Strauss przeciwko OHIM — L&O Hunting Group (101)**(Sprawa T-604/13)**

(2014/C 24/58)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Levi Strauss & Co. (San Francisco, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i J. Schmitt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: L&O Hunting Group GmbH (Isny im Allgäu, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 września 2013 r. wydanej w sprawie R 1538/2012-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „101” dla towarów z klas 13, 25 i 28 — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 446 634.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 26 708 dla słownego znaku towarowego „501” dla towarów z klas 16, 18 i 25.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2013 r. — Alma — The Soul of Italian Wine przeciwko OHIM — Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)**(Sprawa T-605/13)**

(2014/C 24/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alma — The Soul of Italian Wine LLLP (Bal Harbor, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat F. Terrano)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 września 2013 r. wydanej w sprawie R 18/2013-2;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE” — Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 784 539.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zgłoszenia wspólnotowych znaków towarowych nr 462 523 i nr 6 373 971 oraz zgłoszenia hiszpańskich znaków towarowych nr 152 231, nr 715 524, nr 2 796 505.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2013 r. — easyGroup IP Licensing przeciwko OHIM — TUI (easyAir-tours)

(Sprawa T-608/13)

(2014/C 24/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: easyGroup IP Licensing Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: J. Day, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: TUI AG (Hanower, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 września 2013 r. w sprawie R 1029/2012-1;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „easyAir-tours” dla towarów i usług z klas 16, 36, 39 i 43 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 220 849

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: międzynarodowe rejestracje podlegających ochronie w Unii Europejskiej graficznych znaków towarowych zawierających element słowny „airtours”, graficzne wspólnotowy i krajowy znaki towarowe zawierające m.in. element słowny „airtours”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie w części zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2013 r. — BlackRock przeciwko OHIM (SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY)

(Sprawa T-609/13)

(2014/C 24/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: BlackRock, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister, K. Gilbert i M. Blair, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 11 września 2013 r. w sprawie R 572/2013-4;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SO WHAT DO I DO WITH MY MONEY” dla usług z klas 35 i 36 — zgłoszenie nr 11 144 748

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2013 r. — Ecolab USA przeciwko OHIM (GREASECUTTER)

(Sprawa T-610/13)

(2014/C 24/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ecolab USA (St. Paul, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci G. Hasselblatt i V. Töbelmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 września 2013 r. (sprawa R 1704/2012-2) w zakresie, w jakim zostało oddalone wskazanie Unii Europejskiej dla rejestracji międzynarodowej nr 1103198 GREASECUTTER;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania poniesionymi przez OHIM i przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GREASECUTTER” dla towarów z klas 3 i 5 — rejestracja międzynarodowa nr W 1103198

Decyzja eksperta: odmowa ochrony rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię Europejską

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

—————

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2013 r. — Australian Gold przeciwko OHIM — Effect Management & Holding (HOT)

(Sprawa T-611/13)

(2014/C 24/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Australian Gold LLC (Indianapolis, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i H. Hartwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Effect Management & Holding GmbH (Vöcklabruck, Austria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 września 2013 r. w sprawie R 1881/2012-4;
- obciążenie strony pozwanej i drugiej strony w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, w przypadku wstąpienia przez nią w charakterze interwenienta, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „HOT”, zarejestrowany dla towarów z klas 3, 5, 16 i 25 — międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską nr 797 277

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Effect Management & Holding GmbH

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Podstawa unieważnienia prawa do znaku określona w art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. a), b) i c) oraz art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009

—————

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — AIC przeciwko OHIM — ACV Manufacturing (Wymienniki ciepła)

(Sprawa T-615/13)

(2014/C 24/64)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: AIC S.A. (Gdynia, Polska) (przedstawiciel: radca prawny J. Radłowski)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: ACV Manufacturing (Seneffe, Belgia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 września 2013 r. w sprawie R 291/2012-3;

— obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania i kosztami poniesionymi przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór produktu opisanego jako „wymyenniki ciepła” — zarejestrowany wzór wspólnotowy nr 1 618 703-0001

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: ACV Manufacturing

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: podniesiono, że wzór nie spełnia wymogów art. 4 ust. 1 i 2 w związku z art. 5 i 6, a w szczególności art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie zakwestionowanego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) w związku z art. 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — AIC przeciwko OHIM — ACV Manufacturing (Wkłady wymyenników ciepła)

(Sprawa T-616/13)

(2014/C 24/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: AIC S.A. (Gdynia, Polska) (przedstawiciel: radca prawny J. Radłowski)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: ACV Manufacturing (Seneffe, Belgia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 września 2013 r. w sprawie R 293/2012-3;

— obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania i kosztami poniesionymi przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór produktu opisanego jako „wkłady wymyenników ciepła” — zarejestrowany wzór wspólnotowy nr 1 137 152-0001

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: ACV Manufacturing

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: podniesiono, że wzór nie spełnia wymogów art. 4 ust. 1 i 2 w związku z art. 5 i 6, a w szczególności art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie zakwestionowanego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) w związku z art. 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych.

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2013 r. — AIC przeciwko OHIM — ACV Manufacturing (Wkłady wymyenników ciepła)

(Sprawa T-617/13)

(2014/C 24/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: AIC S.A. (Gdynia, Polska) (przedstawiciel: radca prawny J. Radłowski)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: ACV Manufacturing (Seneffe, Belgia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 września 2013 r. w sprawie R 688/2012-3;
- obciążenie OHIM kosztami niniejszego postępowania i kosztami poniesionymi przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór produktu opisanego jako „wkłady wymienników ciepła” — zarejestrowany wzór wspólnotowy nr 1 137 152-0002

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: ACV Manufacturing

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: podniesiono, że wzór nie spełnia wymogów art. 4 ust. 1 i 2 w związku z art. 5 i 6, a w szczególności art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie zakwestionowanego zarejestrowanego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b) w związku z art. 4 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych.

Odwołanie wniesione w dniu 26 listopada 2013 r. przez Carlę Faitę od wyroku wydanego w dniu 16 września 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-92/11Faita przeciwko EKES

(Sprawa T-619/13 P)

(2014/C 24/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Carla Faita (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: D. Abreu Caldas, M. Abreu Caldas i J.N. Louis, avocats)

Druga strona postępowania: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie i orzeczenie, że:
  - wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 16 września 2013 r. w sprawie F-92/11 Faita przeciwko EKES zostaje uchylony;
  - EKES wypłaci wnoszącej odwołanie kwotę 15 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą z naruszenia przez organ powołujący obowiązku staranności;
  - EKES zostaje obciążony kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa w odniesieniu do celu postępowania poprzedzającego wniesienie skargi i zasady dobrej administracji, ponieważ SSP nie zastosował sankcji w stosunku do okoliczności, że decyzja oddalająca zażalenie zawierała uzasadnienie identyczne, słowo w słowo, z uzasadnieniem decyzji oddalającej wniosek, na którą wniesiono zażalenie i to pomimo tego, że w zażaleniu powołano się na inne argumenty od zawartych we wniosku (dot. pkt 44 i 65-67 zaskarżonego wyroku).
- 2) Zarzut drugi dotyczący po pierwsze, naruszenia prawa do obrony w zakresie, w jakim wnosząca odwołanie nie miała sposobności przeprowadzenia debaty w postępowaniu przed SSP, gdy ten stwierdził, że organ powołujący oparł się na piątym motywie dorozumianym w swojej decyzji oddalającej wniosek wnoszącej odwołanie, a po drugie naruszenia prawa w zakresie, w jakim SSP przystąpił do analizy przesłanek zawartych w art. 12a ust. 3 regulaminu urzędników Unii europejskiej podczas kontroli zgodności z prawem wdrożenia art. 24 tego regulaminu (dot. pkt 94 i nast. zaskarżonego wyroku).

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2013 r. — Marchi Industriale przeciwko ECHA

(Sprawa T-620/13)

(2014/C 24/68)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Marchi Industriale SpA (Florencja, Włochy) (przedstawiciele: M. Baldassarri i F. Donati, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji nr SME/2013/3747 przyjętej przez Europejską Agencję Chemikaliów ECHA, i pozbawienie jej w związku z tym wszelkich skutków, wraz ze stwierdzeniem nieważności faktur wystawionych w celu odzyskania wyższych podatków oraz nałożenia rzekomo należnych sankcji.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na decyzję Europejskiej Agencji Chemikaliów, która uznała, że skarżąca nie spełnia przesłanek koniecznych do uznania za średnie lub małe przedsiębiorstwo w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 396, s. 1), odmawiając przyznania jej przewidzianych korzyści oraz obciążając obowiązkiem zapłaty należnych podatków i opłat.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na całkowitym braku uzasadnienia w zakresie w jakim pomimo sformułowanych przez skarżącą szczegółowych i udokumentowanych uwag w celu zakwestionowania kryteriów stosowanych do określenia rozmiaru przedsiębiorstwa, pozwana w ogóle nie uwzględniła przedstawionych argumentów.
- 2) Zarzut drugi oparty na błędnym uwzględnieniu informacji dotyczących spółki Essemar SpA, należącej do Marchi Industriale.

— W tym względzie podniesione zostało, że wbrew twierdzeniom pozwanej, Esseco Group srl. nie ma żadnego związku nawet pośredniego ze skarżącą, a w każdym razie nie może być uznana za „przedsiębiorstwo partnerskie”. Chociaż Esseco Group posiada udziały w wysokości 50,0005 % w kapitale zakładowym spółki Essemar, pozostała część kapitału zakładowego spółki Essemar, w wysokości 49,9995 % należy do skarżącej. Jednakże Esseco Group, mimo iż posiada formalnie większość kapitału zakładowego spółki Essemar, nie posiada większości praw głosu w tej spółce. Pomiędzy Esseco Group a skarżącą nie istniałby zatem szczególnie związek, o którym mowa w art. 3 ust. 2 załącznika do zaleceń Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczących definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124, s. 36).

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2013 r. — Unión de Almacenistas de Hierros de España przeciwko Komisji**(Sprawa T-623/13)**

(2014/C 24/69)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Unión de Almacenistas de Hierros de España (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci A. Creus Carreras i A. Valiente Martín)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 września 2013 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania oraz
- ponadto, by w ramach środków organizacji postępowania Sąd nakazał Komisji przedstawienie Sądowi dokumentów, do których dostępu odmówiła, aby Sąd mógł przeprowadzić właściwe badanie i sprawdzić prawdziwość argumentów zawartych w niniejszej skardze.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym postępowaniu strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej wyraźnie jej wniosek o dostęp do określonych dokumentów. Odrzucenie tego samego wniosku w sposób dorozumiany stanowi przedmiot sprawy T-419/13 Unión de Almacenistas de Hierros de España przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty pokrywają się z tymi przedstawionymi we wspomnianej sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2013 r. — Serco Belgium i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-644/13)**

(2014/C 24/70)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Serco Belgium (Bruksela, Belgia); SA Bull NV (Auderghem, Belgia) i Unisys Belgium (Bruksela) (przedstawiciele: adwokaci V. Ost i M. Vanderstraeten)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 30 października 2013 r., doręczonej skarżącym pismem z 31 października 2013 r., o odrzuceniu oferty złożonej przez konsorcjum OPTIMUS w ramach procedury przetargowej DIGIT/R2/PO/2012/026 — ITIC-SM (zarządzanie usługami informatycznymi dla zintegrowanego i skonsolidowanego środowiska urzędzeń stacjonarnych Komisji Europejskiej) (Dz.U. 2012/S 69–112095) i udzielenia zamówienia konsorcjum GISIS oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Oferta skarżących została odrzucona z powodu niezwykle niskich ocen udzielonych przez Komisję odnoszących się do częściowych kryteriów udzielania zamówienia dotyczących obsady etatów. Krótko mówiąc, Komisja stwierdziła, że liczba pracowników zaproponowana przez skarżących jest zbyt mała a zatem niewystarczająca do zapewnienia wymaganej jakości usług.

Zarzut skarżących dotyczy okoliczności, że ich oferta została odrzucona na podstawie niezgodnych z prawem kryteriów udzielania zamówienia. Częstkowe kryteria udzielania zamówienia

dotyczące obsady etatów nie zmierzają do wyłonienia najkorzystniejszej ekonomicznie oferty, ponieważ:

- jak Komisja wyraźnie przyznaje, odpowiedzi na te kryteria przedstawione przez oferentów nie stanowią źródła postanowień (umownych). Skarżący podnoszą, że jest sprzeczne z prawem Unii ocenianie oferentów na podstawie oświadczeń, które nie są wiążące;
- wspomniane częściowe kryteria udzielenia zamówienia nie są związane z jakością oferty (poziomem usług, jakie będą świadczone), lecz raczej z samoistną zdolnością oferenta do zaangażowania wystarczającej liczby pracowników w celu spełnienia wymogów wydajności ustalonych w umowie o poziom usług (SLA). Wspomniane częściowe kryteria są zatem kryteriami wyboru;
- ponieważ nie wskazano optymalnej liczby pracowników i nie podano dokładnych wskazówek dotyczących tego, jak Komisja będzie oceniać wskazaną liczbę pracowników oraz ponieważ istotą projektu Komisji dotyczącego integracji i konsolidacji, jak jasno wynika ze specyfikacji zamówienia, jest osiągnięcie wysokiego poziomu wynikającej z umowy jakości w najskuteczniejszy sposób, wspomniane częściowe kryteria doprowadziły do nieprzewidywalnego wyniku;
- w każdym razie, jeżeli Komisja miała wątpliwości, czy skarżący będą mogli wykonać umowę zgodnie z warunkami przedstawionymi w ofercie (ze względu na dostrzeżoną niewystarczającą liczbę pracowników), powinna ona była zażądać wyjaśnień przed odrzuceniem oferty, która była o 47 mln EUR niższa od wybranej oferty.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 3 grudnia 2013 r. — CT przeciwko Agencji Wykonawczej ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego

(Sprawa F-36/13) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu tymczasowego — Umowa na czas nieokreślony — Rozwiązanie — Naruszenie powagi urzędu — Zerwanie więzi zaufania)

(2014/C 24/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: CT (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: S. Pappas, avocat)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (przedstawiciele: H. Monet, pełnomocnik i B. Wägenbaur, avocat)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji o rozwiązaniu umowy o pracę ze skarżącym na podstawie art. 47 lit. c) pkt i) warunków zatrudnienia innych pracowników (WZIP).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) CT pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Agencję Wykonawczą ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z dnia 20.7.2013 r., s. 58.

Skarga wniesiona w dniu 17 września 2013 r. — ZZ przeciwko REA

(Sprawa F-88/13)

(2014/C 24/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącej o zrównanie jej matki z dzieckiem na utrzymaniu na podstawie art. 2 ust. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji PMO.1, doręczonej w dniu 28 listopada 2012 r., oddalającej wniosek skarżącej z dnia 20 lipca 2012 r. o zrównanie jej matki z dzieckiem na utrzymaniu na podstawie art. 2 ust. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego w okresie od dnia 1 listopada 2012 r. do dnia 31 października 2013 r.;
- przyznanie skarżącej odszkodowania w wysokości 1 000 EUR, z zastrzeżeniem zmiany lub powiększenia tej kwoty, celem naprawienia wyrządzonej jej krzywdy w związku z dokuczliwym i obrażającym charakterem decyzji oddalających jej wniosek i zażalenie, które poprzedzały wniesienie skargi;
- obciążenie agencji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-89/13)

(2014/C 24/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: L. Mansullo, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o dokonaniu trzech potrąceń w wysokości 504,67 EUR z renty inwalidzkiej skarżącego, za okres od stycznia do marca 2013 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji, zawartych w rozliczeniu emerytury skarżącego za okres od stycznia do marca 2013 r., o dokonaniu potrącenia w wysokości 504,67 EUR z renty inwalidzkiej, do której skarżący był uprawniony za wymienione miesiące;

- o ile zajdzie potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji, bez względu na jej formę, oddalającej zażalenie z dnia 13 kwietnia 2013 r. wniesione na ww. decyzje;
- stwierdzenie nieważności jakiegokolwiek decyzji zawartej w piśmie z dnia 22 kwietnia 2013 r., zawierającym w prawym górnym rogu pierwszej strony wzmiankę „Ref. Ares(2013)790217 — 23.04.2013”;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego następujących kwot: 1) 504,67 EUR, powiększonej o odsetki w wysokości 10 % w stosunku rocznym z roczną kapitalizacją, poczynawszy od 1 lutego 2013 r. do dnia faktycznej zapłaty; 2) 504,67 EUR, powiększonej o odsetki w wysokości 10 % w stosunku rocznym z roczną kapitalizacją, poczynawszy od 1 marca 2013 r. do dnia faktycznej zapłaty; 3) 504,67 EUR, powiększonej o odsetki w wysokości 10 % w stosunku rocznym z roczną kapitalizacją, poczynawszy od 1 kwietnia 2013 r. do dnia faktycznej zapłaty;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.
- stwierdzenie nieważności decyzji, bez względu na jej formę, oddalającej wniosek z dnia 4 lipca 2012 r., przekazany przez skarżącego Komisji, która go prawidłowo otrzymała;
- stwierdzenie nieważności decyzji, bez względu na jej formę, oddalającej zażalenie z dnia 26 września 2012 r., złożone na decyzję oddalającą wniosek z dnia 9 marca 2012 r., przekazane przez skarżącego Komisji, która je prawidłowo otrzymała;
- stwierdzenie nieważności pisma z dnia 12 listopada 2012 r., zawierającego w prawym górnym rogu strony wzmiankę „HR.D.2/MB/ac/Ares (2012) 1332162”;
- stwierdzenie nieważności pisma z dnia 27 września 2012 r., zawierającego w prawym górnym rogu pierwszej z dwóch stron wzmiankę „Ref. Ares (2012) 1131229 — 27.09.2012”;
- stwierdzenie nieważności decyzji, bez względu na jej formę, oddalającej zażalenie z dnia 10 marca 2013 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji, bez względu na jej formę, oddalającej zażalenie z dnia 2 stycznia 2013 r.;

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-90/13)

(2014/C 24/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: L. Mansullo, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącego o naprawienie szkody poniesionej w związku z rzekomym naruszeniem jego prawa do poufności, spowodowanym przesłaniem przez pozwaną pisma dotyczącego jego sytuacji do adwokata, który go nie reprezentował.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji, bez względu na jej formę, oddalającej wniosek z dnia 26 października 2012 r., przekazany przez skarżącego Komisji, która go prawidłowo otrzymała;

- o ile zajdzie potrzeba, stwierdzenie nieważności pisma z dnia 29 kwietnia 2013 r., zawierającego w prawym górnym rogu pierwszej z trzech stron wzmiankę „Ref. Ares (2013) 977767 — 29.04.2013”;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 10 000 EUR, wraz z odsetkami naliczonymi od tej kwoty w wysokości 10 % rocznie, z roczną kapitalizacją od dnia 28 lutego 2013 r. do dnia faktycznej zapłaty tej kwoty;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 25 000 EUR, wraz z odsetkami naliczonymi od tej kwoty w wysokości 10 % rocznie, z roczną kapitalizacją od dnia 5 listopada 2012 r. do dnia faktycznej zapłaty tej kwoty;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-102/13)

(2014/C 24/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat S. Orlandi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie obliczenia dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury nabytych przed podjęciem służby w oparciu o nowe ogólne przepisy wykonawcze oraz w sprawie przeniesienia uprawnień emerytalnych skarżącej do systemu emerytalnego Unii z zastosowaniem nowych ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego urzędników.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że art. 9 ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego jest niezgodny z prawem i tym samym nie znajduje zastosowania;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie dodatkowych lat zaliczanych do okresu uprawniającego do emerytury nabytych przez skarżącą przed podjęciem służby w ramach przeniesienia jej uprawnień emerytalnych do systemu emerytalnego instytucji Unii Europejskiej na podstawie ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego z dnia 3 marca 2011 r.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-107/13)

(2014/C 24/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci É. Boigelot, R. Murru)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w sprawie nałożenia na skarżącego kary dyscyplinarnej z art. 9 ust. 2 załącznika IX do regulaminu pracowniczego oraz wniosek o zadośćuczynienie z tytułu rzekomo poniesionej krzywdy, a także wniosek o zwrot potrąconych dotychczas kwot.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie nałożenia na skarżącego kary obniżenia o jedną trzecią miesięcznej emerytury netto przez okres dwóch lat;
- Nakazanie pozwanej naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego, w ogólnej kwocie ustalonej na 10 000 EUR, z zastrzeżeniem możliwości jej podwyższenia w toku postępowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 28 października 2013 r. — ZZ przeciwko Radzie

(Sprawa F-108/13)

(2014/C 24/77)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: J.N. Louis i D. Abreu Caldas, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzenia skarżącego za styczeń, luty i marzec 2013 r. sporządzonego na podstawie decyzji Rady z dnia 20 grudnia 2012 r., na mocy której Rada odmówiła przyjęcia wniosku Komisji w sprawie rozporządzenia dostosowującego ze skutkiem od dnia 1 lipca 2012 r. wynagrodzenia i emerytury urzędników i innych pracowników Unii Europejskiej, a także współczynniki korygujące stosowane w odniesieniu do wynagrodzeń i emerytur.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzenia skarżącego od dnia 15 stycznia 2013 r.;
- zasądzenie od Rady na rzecz skarżącego zaległego wynagrodzenia, do którego jest on uprawniony od dnia 1 lipca 2012 r., powiększonego o odsetki za zwłokę, od dnia wymagalności zaległych kwot, w wysokości ustalonej przez EBC dla głównych operacji refinansowania powiększonej o dwa punkty procentowe;
- zasądzenie od Rady na rzecz skarżącego symbolicznego 1 EUR jako zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z powtarzającymi się uchybieniami ze strony Rady i organu powołującego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2013 r. — ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-110/13)

(2014/C 24/78)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: S. Rodrigues, A. Tymen i A. Blot, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

skarżącego z listy kandydatów dopuszczonych do udziału w programie kształcenia pt. „Procedura akredytacji” w 2013 r.;

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji wykluczającej skarżącego z listy kandydatów dopuszczonych do udziału w programie kształcenia pt. „Procedura akredytacji” w 2013 r.

— jeśli zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 lipca 2013 r. oddalającej zażalenie skarżącego;

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 19 kwietnia 2013 r. (IA N° 13-2013) wykluczającej

— przyznanie skarżącemu odszkodowania w wysokości 10 000 EUR;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL